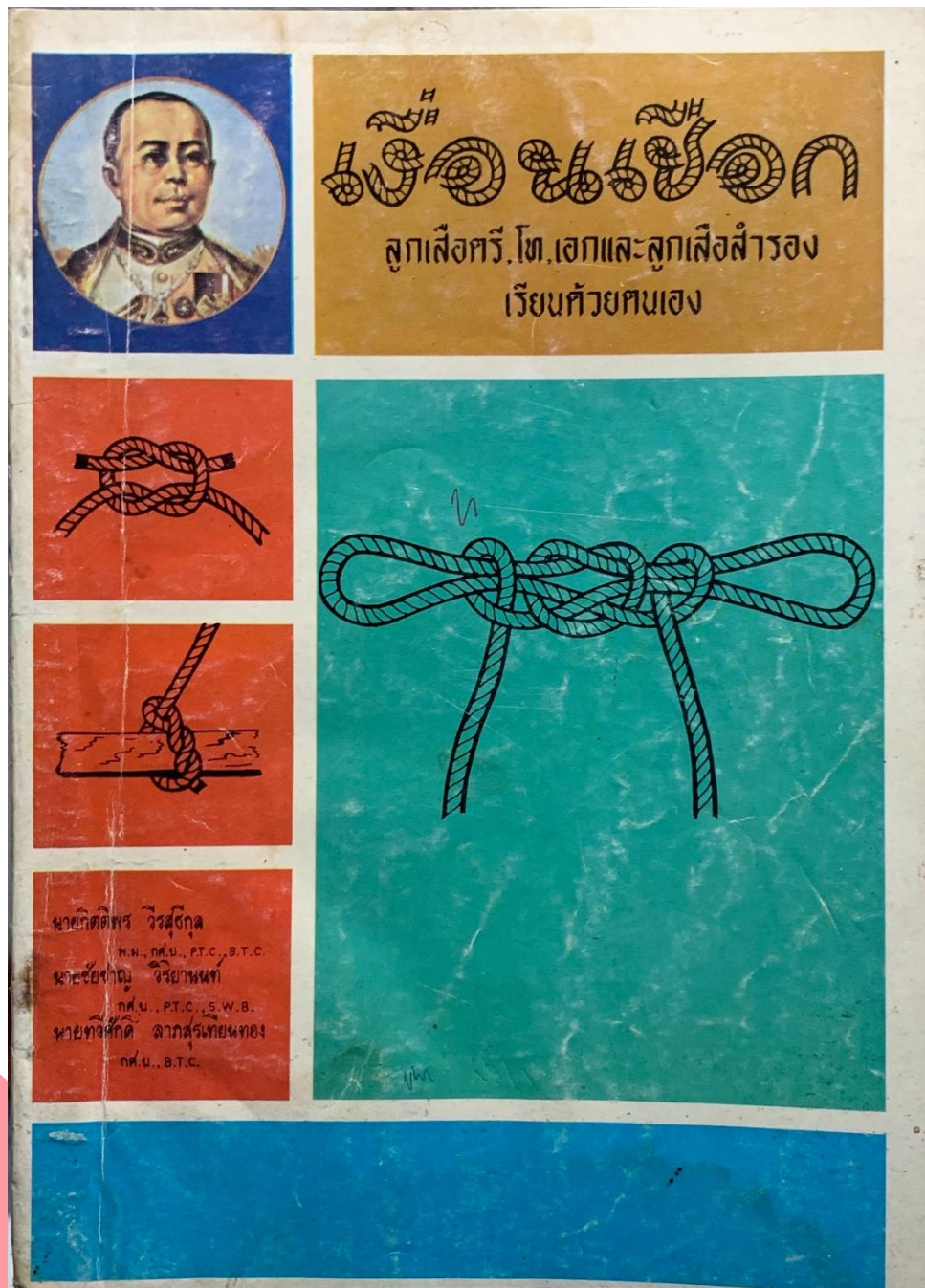

สำเนาหนังสือ

เงื่อนเชือก ลูกเสือตรี โท เอก และ ลูกเสือสำรอง

โดย นายกิตติพร วีรสฤทธิกุล และคณะ

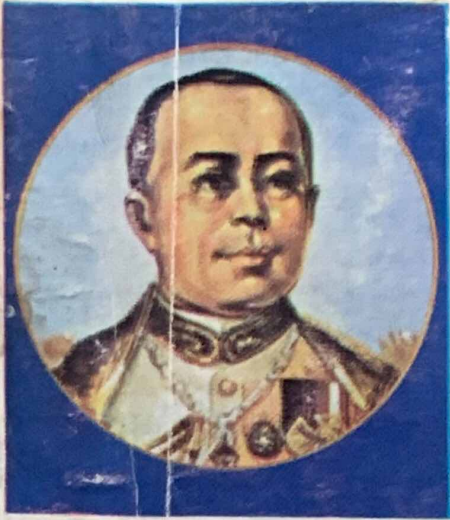
รักษาต้นฉบับและทำสำเนา : นทพ.พงศ์บุญย์ หิรัญเจริญนนท์

ครูของฉัน ชื่อ จรัส แสงเงิน

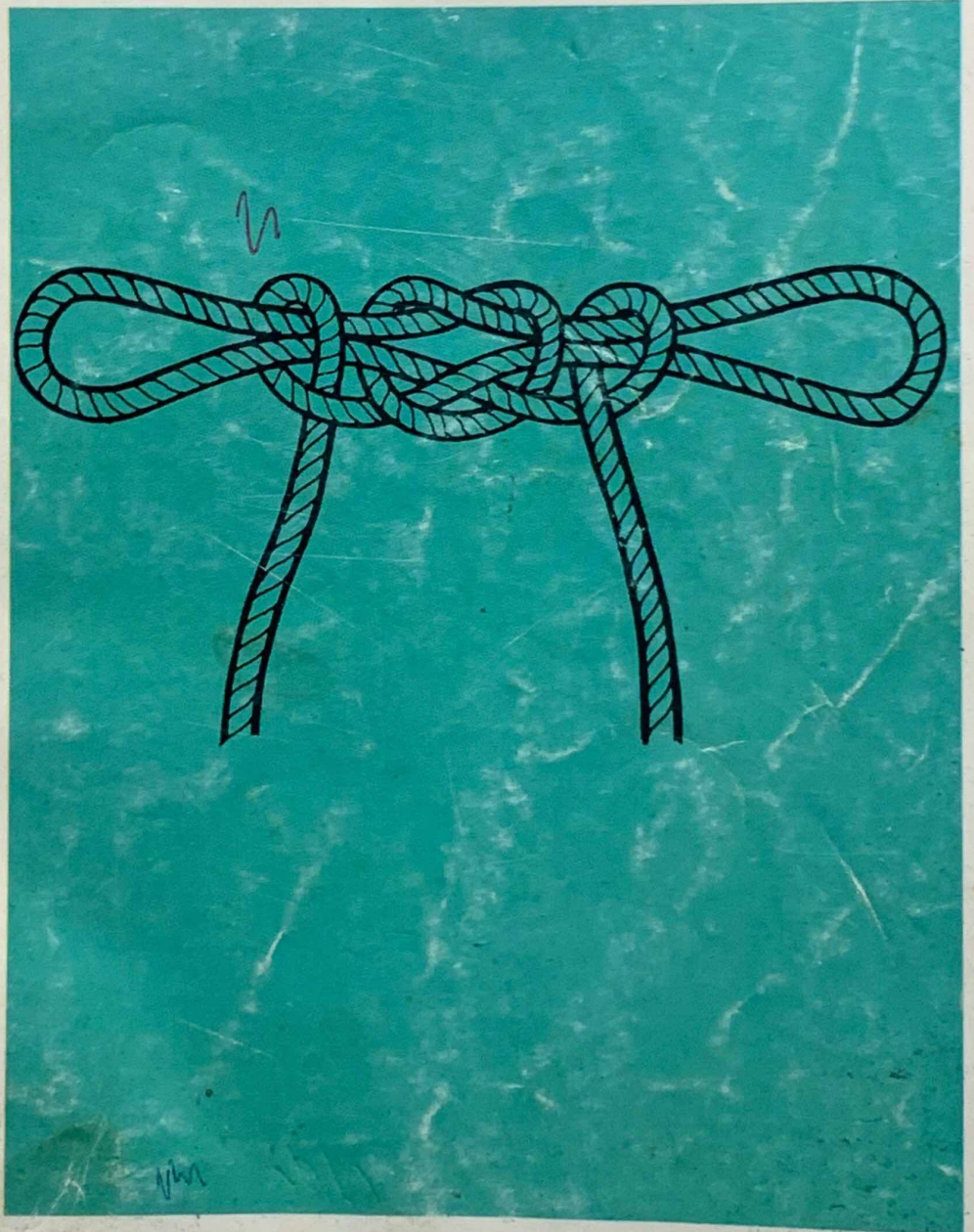
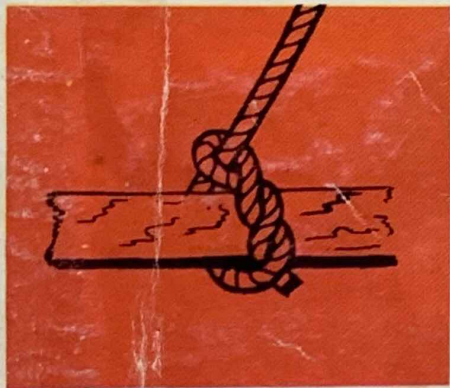
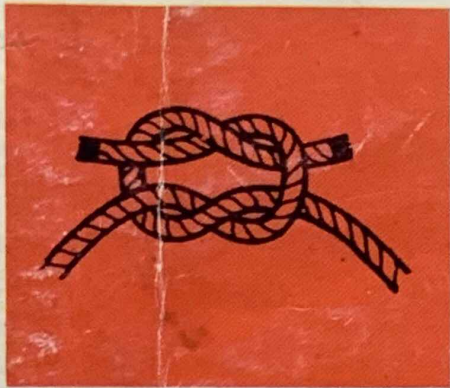
น้อมบูชา คณะครูผู้จัดทำหนังสือทุกท่าน
ทั้งครูที่ยังมีชีวิต และ ครูผู้ล่วงลับไปแล้ว

ขอขอบคุณ พ.ท.ชยุต ศาตะโยธิน และสโฒสรเสื่อป่าแลลูกเสื่อสยาม
ที่เมตตามอบต้นฉบับหนังสือให้ผมได้ศึกษา

วิชาช่าง

ลูกเสือตรี, โท, เอก และ ลูกเสือสำรอง
เรียนด้วยตนเอง

นายภิตติพร จีระศักดิ์

พ.น., กศ.บ., P.T.C., B.T.C.

นายชัยวัฒน์ จีระยานนท์

กศ.บ., P.T.C., S.W.B.

นายทวิชศักดิ์ ฉากสุรเทยพทอง

กศ.บ., B.T.C.

เงื่อนไขออกสลากเพื่อสำรอง-สามัญญ
(ฉบับเรียนด้วยตนเอง)

รองตามหลักสูตร ๒๕๐๕ ว่าด้วยลูกเสือสำรอง
และสามัญญ ตรี, โท, เอก

รวบรวมโดย.....

- นายกิตติพร วีรสุตกุล พ.ม., กศ.บ., P.T.C., B.T.C.
- นายชัยชาญ วิริยานนท์ กศ.บ. P.T.C., S.W.B.
- นายทวิศดล ลากสุรเทียนทอง ก.ศ.บ. B.T.C.

สงวนลิขสิทธิ์
ทรงรูป และ เนื้อเรื่อง
ราคา 8 บาท

เจอนเชือกผูกเสื่อสามัญ, สำรอง

(ฉบับเรียนด้วยตนเอง)

ตรงตามหลักสูตร ๒๕๐๗ วาด้วยลูกเสื่อสำรอง และสามัญ
ตรี, โท, เอก

ปก, ภาพ : กิตติพร วีรสักกุล

พิมพ์ครั้งที่ ๒

๕,๐๐๐ เล่ม

ธันวาคม ๒๕๒๘

พิมพ์ที่โรงพิมพ์สภากาการพิมพ์ ๓๕๓/๒๖ ซอยมารดานุเคราะห์
ตามแยกไฟฉาย กทม. สันติ ออตกุล ผู้พิมพ์โฆษณา 2528

ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนวิชาลูกเสือสามัญก็คือ การเรียนเรื่องเงื่อนเชือก จากประสบการณ์ของคณะผู้รวบรวมและเรียบเรียงหนังสือคู่มือเล่มนี้ขึ้นมา ปรากฏว่าหลังจากที่ลูกเสือได้เรียนเรื่องเงื่อนเชือกจากผู้กำกับไปแล้ว มักจะลืมอย่างรวดเร็ว และโอกาสที่จะได้ทบทวนมีน้อย เพราะเวลาว่างจากชั่วโมงลูกเสือก็จำเป็นต้องเรียนวิชาอื่น เมื่อกลับบ้านลูกเสืออยากจะทบทวนเงื่อนต่าง ๆ ที่เรียนมา ก็ทบทวนไม่ได้ เพราะลืมจนตอนหมดแล้ว จะสอบถามใครก็ยาก

หนังสือเงื่อนเชือกลูกเสือสำรอง-สามัญเล่มนี้ ได้เขียนขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ลูกเสือ เพื่อที่จะได้นำไปฝึกฝนด้วยตนเอง ให้เกิดความชำนาญ แต่ละเงื่อนมีภาพแสดงลำดับและขั้นตอนอย่างละเอียดพอ ที่ลูกเสือระดับอายุ 9-15 จะสามารถดูและทำตามได้อย่างสบาย

สำหรับเนื้อหา และจำนวนเงื่อน ได้ยึดตามหลักสูตรลูกเสือสามัญชั้น ตรี, โท, เอก และลูกเสือสำรองดาวดวงที่ 1, 2, 3 ตามข้อบังคับคณะลูกเสือแห่งชาติ ว่าด้วยการปกครองหลักสูตรและวิชาพิเศษ พ.ศ. 2509 ส่วนการเรียงลำดับเงื่อนยึดหลักสูตรลูกเสือสามัญชั้น ตรี, โท, เอก ตามลำดับ ในส่วนของผู้กำกับ จำนวนเงื่อนอาจจะน้อยเกินไป ทางผู้รวบรวมได้คำนึงถึงข้อนี้ และจะเขียนเงื่อนในวิชาพิเศษต่ออีกเล่มหนึ่งในโอกาสต่อไป

อนึ่ง หากท่านผู้ใดได้พบข้อบกพร่องในหนังสือนี้ จะได้กรุณาแจ้งให้คณะผู้รวบรวม ได้ทราบ ก็จักเป็นพระคุณยิ่ง และหรือจะได้นำเสนออย่างใดด้วย ก็จะเป็นประโยชน์ต่อวงการลูกเสือ และเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น.

คณะผู้รวบรวมและเรียบเรียง

สารบัญ

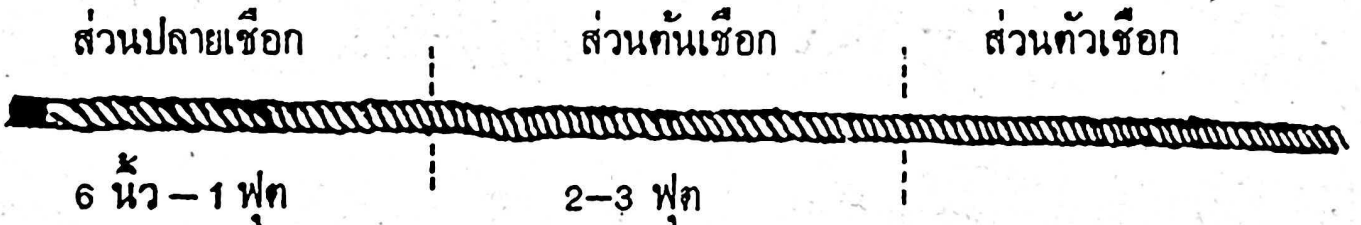
ความรู้เรื่องเชือกและเงื่อน	๑
การพันหัวเชือกแบบง่าย	๓
การเก็บเชือก	๙
เงื่อนลูกเสือตรี	
๑. เงื่อนพืrocket	๙
๒. เงื่อนขัตสมาริ	๑๑
๓. เงื่อนตะกรุดเบ็ด	๑๒
๔. เงื่อนบัววงสายธนู	๑๐
๕. เงื่อนผูกกระหวักไม้	๑๒
๖. เงื่อนผูกกร่น	๑๓
เงื่อนลูกเสือโท	
๗. เงื่อนประมง	๑๙
๘. เงื่อนผูกซุง	๑๕
๙. ผูกกากบาท	๑๖
๑๐. ผูกทะแยง	๑๙
๑๑. ผูกตอมือสะพาน	๒๐
เงื่อนลูกเสือเอก	
๑๒. ผูกประกบ	๒๒
๑๓. เงื่อนเกาอี้	๒๔
๑๔. เงื่อนคนลาก	๒๖
๑๕. เงื่อนตะกรุดเบ็ดสองชั้น	๒๗
๑๖. การแทงเชือก-แทงปลายเชือกกันลื่น	๒๘
-แทงบัววงปลายเชือก	๒๙
-แทงตีสัน	๓๐
-แทงต้อยาว	๓๑

ความรู้เรื่องเชือกและผู้น

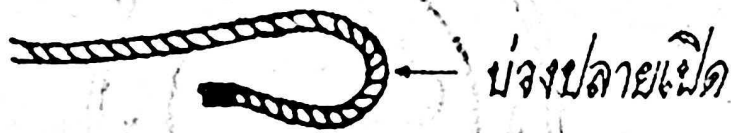
๑. เชือก (ROPE) เชือกที่ผูกเสื่อสามัญ และผูกเสื่อสำรองจะต้องมีติดตัวอยู่ตลอดเวลา ควรเป็นเชือกที่มีลักษณะดังนี้
 - ก. เป็นเชือกที่มีเกลียว ๓ เส้น พันรวมกันเป็นเชือกเส้นเดียว
 - ข. เป็นเชือกที่ทำด้วยปอ หรือบ้านมะนิลา ไม่ใช่เชือกไนลอน เพราะเชือกไนลอนนั้น เวลาผูกเงื่อนจะหลุดง่าย ทั้งยังไม่สามารถทนต่อแรงดึง กล่าวคือ ขาดหรือยัด เมื่อใช้แรงดึง
 - ค. มีขนาดยาว ๓ เมตร

๒. ส่วนต่าง ๆ ของเชือก (Part of Ropes) เชือกที่ผูกเสื่อใช้ผู้นั้น มีส่วนต่าง ๆ ๓ ส่วนคือ

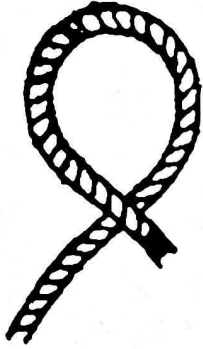

<p>ส่วนปลายเชือก (Running End) คือส่วนที่นับจากปลายสุดเชือกเข้าไปประมาณ ๑ ฟุต เป็นส่วนที่ใช้ผูกหรือต่อ</p>	<p>ส่วนคันเชือก (Bight or Loop) คือส่วนที่อยู่ถัดปลายเชือกเข้าไปประมาณ ๒-๓ ฟุต ขดงอเป็นบ่วงได้</p>	<p>ส่วนตัวเชือก (Standing part) ถัดจากคันเชือกเข้าไปไม่ได้ใช้ทำบ่วงหรือผูก แต่ต้องมีสภาพดี</p>
---	---	---

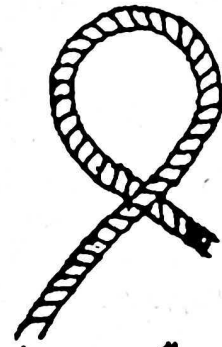
๓. บ่วง (Bight) or (Loop) คือส่วนของปลายเชือกที่ทบเข้าหาต้นเชือก อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการผูกเงื่อน บ่วงมี ๓ ชนิด คือ
 - ก. บ่วงปลายเบ็ด (Bight) เกิดจากการทบส่วนของปลายเชือกเข้าหาต้นเชือก แต่ไม่ติดกัน (ดูรูปหน้า ๒)

บ. บ่วงปลายปิด (Loop) เกิดจากการทบส่วนของปลายเชือกเข้าหากันเชือกจนปลายเชือกและกันเชือกทับกัน บ่วงปลายปิด แบ่งเป็น ๒ ชนิด ดังนี้

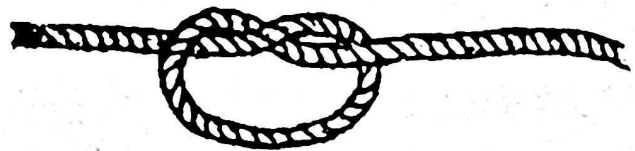

๑. บ่วงปลายปิดปลายเชือกอยู่ข้างบน (Overhand Loop)

๒. บ่วงปลายปิดปลายเชือกอยู่ข้างล่าง (Underhand Loop)

ค. บ่วงที่เกิดจากการบวมเชือกให้เป็นปม (Knot) โดยสอดปลายเชือกเข้าไปซัดกับกันเชือก (ดังรูป)

๔. เงื่อน คือการผูกเชือกกับเชือก หรือเชือกกับวัตถุอื่น หรือทำให้เกิดบ่วงหรือปมในเชือกเส้นเดียวกัน เงื่อนแบ่งออกเป็นหลายประเภทตามลักษณะ แต่ในที่นี้จะยกมาเพียง ๓ ประเภท คือ.

ก. เงื่อนที่ผูกกับวัตถุต่าง ๆ (Heich) โดยใช้เชือกผูกกับวัตถุอื่น ๆ เช่น หลักหรือเสา ไม้ไผ่ เงื่อนตะกรุดเบ็ด เงื่อนผูกกระหวัดไม้เป็นต้น

ข. เงื่อนที่ผูกต่อเชือกต่างขนาดเข้าด้วยกัน (Bend) เช่น เงื่อนซัดสมาธิ

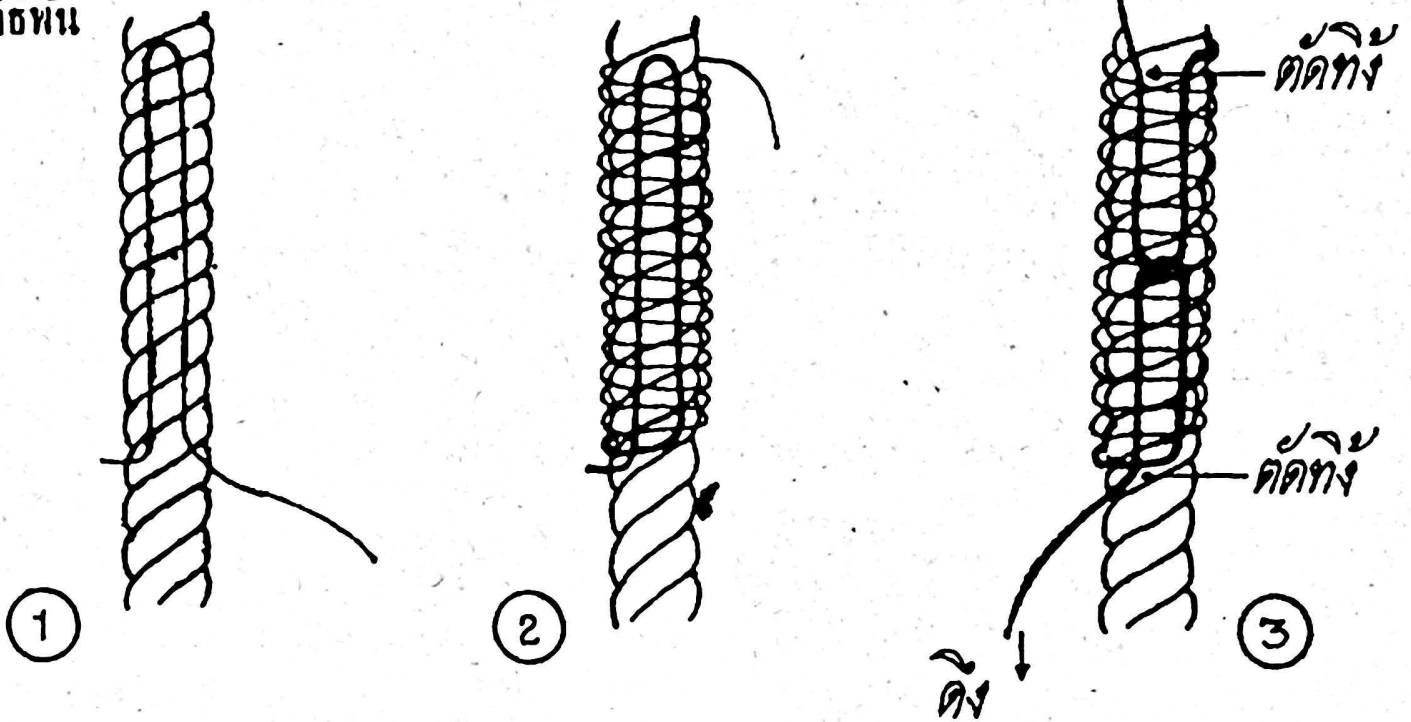
ค. เงื่อนที่ผูกในเชือกเส้นเดียวกัน หรือต่อเชือกขนาดเดียวกัน (Knot) เช่น เงื่อนพิวรอก

การพันหัวเชือกแบบง่าย

(Simple Whipping)

ประโยชน์ เพื่อไม่ให้ปลายเชือกคลายเกลียว เพราะลูกเสื่อที่ซื้อเชือก ผู้ขายจะต้องตัดออกมา ถ้าไม่พันหัวเชือก เกลียวจะคลายตัวลุ่ยหมด ใช้งานไม่ได้ ดังนั้นลูกเสื่อทุกคน จะต้องพันหัวเชือกให้เป็น ก่อนที่จะเรียนเรื่องเงื่อนอื่นใดทั้งหมด

วิธีพัน

ใช้ด้ายขนาดเชือกสายว่า ยาวประมาณ ๑ เมตร งอทาบกับปลายเชือกเป็นรูป Ω ยาวราว ๒ นิ้ว (รูป ๑) จับส่วนยาวของด้ายพันรอบปลายเชือกทับด้ายทิ้งอเป็นรูป Ω นั้นไปด้าย (รูป ๒) แทะพันให้ชิดติดกันไปอย่าให้ห่างดังในรูป (ในรูปเขียนไว้ห่างๆ เพื่อให้เห็นด้ายรูปทัว Ω ชัดๆ เมื่อพันถึงกันทัว Ω แล้วสอดปลายด้ายเส้นที่พันเข้าไปในบ่วงกันทัว Ω จากนั้นดึงปลายด้าย ถัดหัวทัว Ω ลงรัดด้ายเส้นที่พันเข้าไปอยู่ในส่วนที่พันไว้ (รูปที่ ๓) ทัดปลายด้ายส่วนที่เหลือทิ้ง เป็นอันเสร็จ

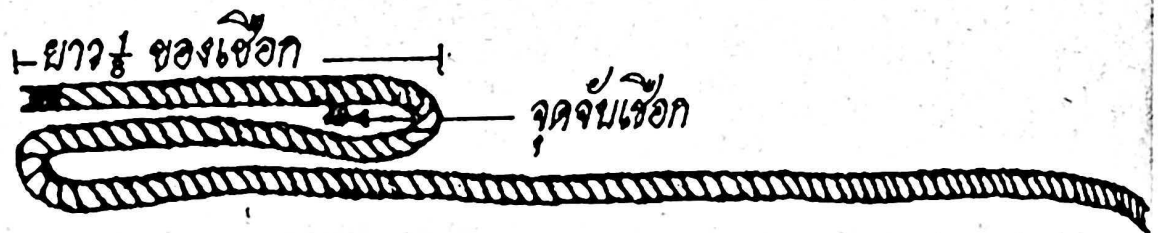

การเก็บเชือก

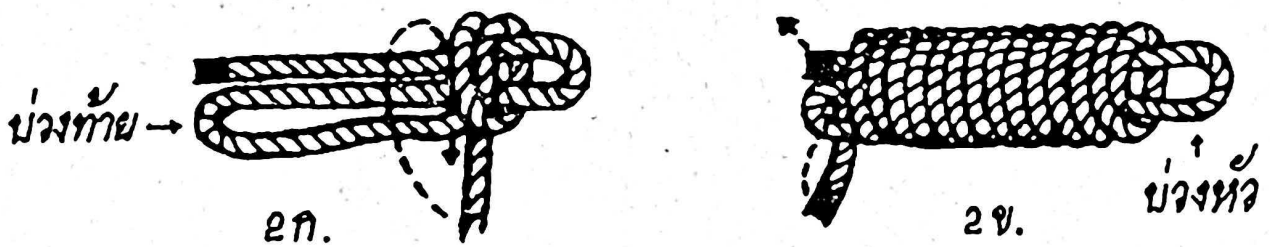
การเก็บเชือกเป็นเรื่องสำคัญสำหรับลูกเสือออกประการหนึ่ง เพราะเป็นการแสดงออกถึงความเป็นผู้มีความรู้ทางลูกเสือ และความเป็นผู้มีระเบียบ

ประโยชน์ หลังจากใช้เชือกแล้ว เก็บเชือก ร้อยไว้ที่เข็มขัด ห้อยม้วนเชือกลงข้างตะเข็บกางเกง คุ้เรียบร้อย สวยงาม เป็นระเบียบ และมีความรู้ (ถ้าขยำมเชือก ยัดใส่กระเป๋ากางเกงหรือพันรอบเอวไว้ แสดงว่ายังเป็นลูกเสือที่ไม่ได้พัฒนา)

วิธีเก็บ

ขั้นที่ ๑ ทบเชือก ๓ ครั้ง เพื่อแบ่งให้เป็น ๘ ส่วน ถือไว้ด้วยมือซ้าย ๓ ส่วน อีก ๕ ส่วน ที่เหลือปล่อยลง เอาไว้สำหรับพันรอบ

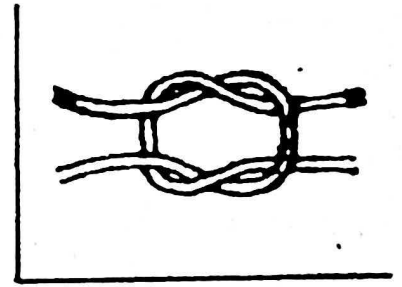
ขั้นที่ ๒ เอาเชือกส่วนยาวที่เหลือพันรอบเชือกที่ถือไว้ในมือซ้าย โดยเริ่มพันถัดจากม้วนหัวมาประมาณ ๑ นิ้ว (รูป ๒ ก.) พันให้แน่นจนตลอด จะเหลือปลายเชือก ให้สอดปลายเชือกนั้นเข้าไปในม้วนท้าย (รูป ๒ ข.)

ขั้นสุดท้าย

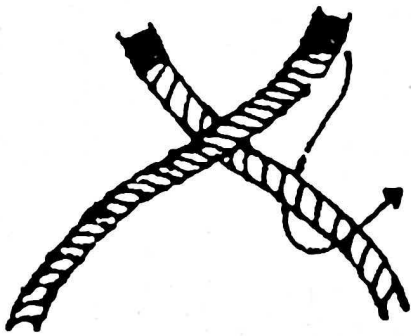
ดึงม้วนหัว จนม้วนท้ายรัด
ปลายเชือกที่สอดไว้แน่น

๑. เงื่อนพืรอก
(Reef Knot)

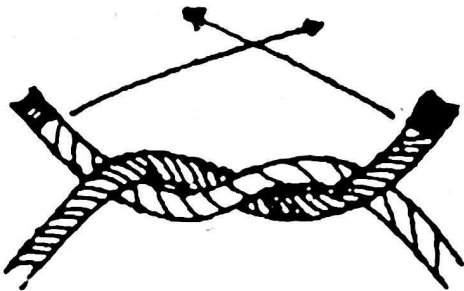

- ประโยชน์
๑. ใช้ต่อเชือกซึ่งมีขนาดเดียวกัน
 ๒. ใช้เป็นเงื่อนในการพยาบาล เช่น ผูกผ้าพันแผล
 ๓. ใช้ผูกปลายเชือกของเงื่อนกากบาทญี่ปุ่น

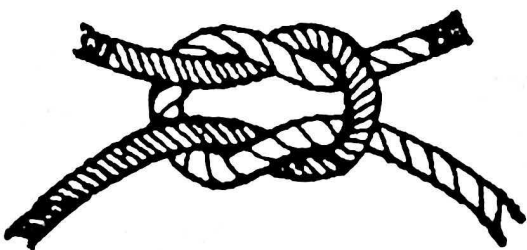
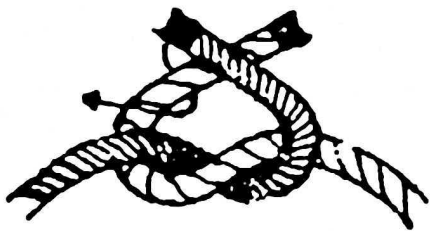
วิธีผูก วิธีที่ ๑

ขั้นที่ ๑ ปลายเชือกด้านซ้ายทับขวา

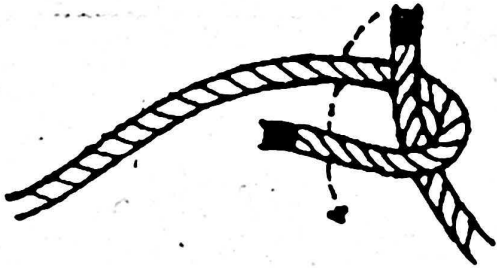

ขั้นที่ ๒-๓ อ้อมปลายเชือกด้านซ้ายลงสอดใต้เส้นเชือกด้านขวา ให้ ปลาย เชือก กิ่งชน แล้วรวบปลายเชือกเข้าหากัน โดยให้ด้านขวาทับซ้าย

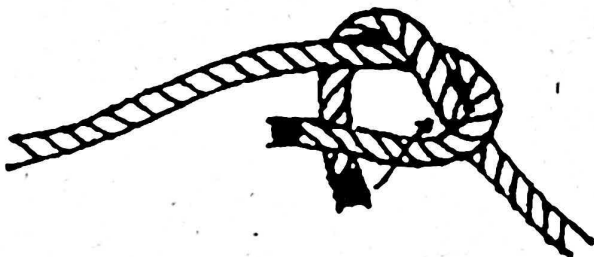

ขั้นสุดท้าย อ้อมปลายเชือกขวามือสอดใต้เส้นซ้ายมือ จักเงื่อนให้เรียบร้อย

วิธีผูก วิธีที่ ๒ (เงื่อนพิรอก) เมื่อเชือกมีความแข็งแรงมาก

ขั้นที่ ๑ ขดปลายเชือกด้านซ้ายงอเป็นบ่วง สอด
ปลายเชือกด้านขวาขึ้นในบ่วง

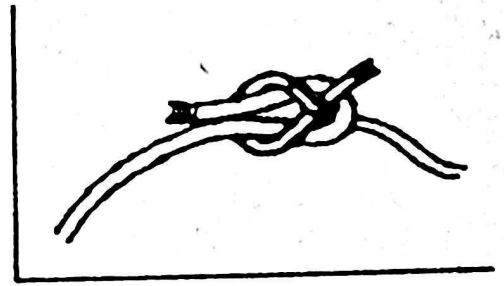
ขั้นที่ ๒ ม้วนเส้นขวามือลงอ้อมด้านหลังของ
บ่วง

ขั้นที่ ๓ (สุดท้าย)

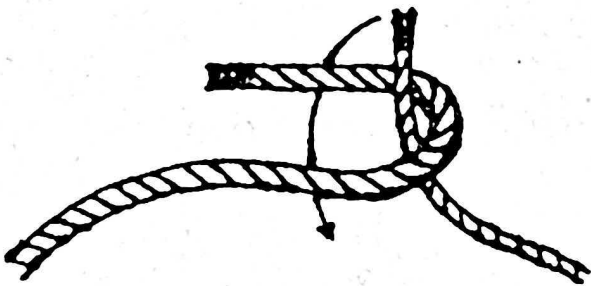
สอดปลายเชือกเส้นขวามือลงในบ่วง
แล้วจักเงื่อนให้เรียบร้อย

๒. เงื่อนขัดสมาธิ
(Sheet Bend)

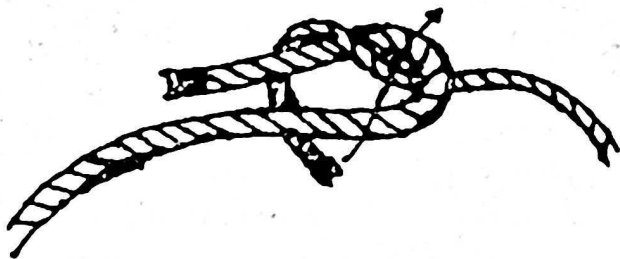

- ประโยชน์ ๑. ใช้ก่อเชือกซึ่งมีขนาดต่างกัน
๒. ใช้ผูกกับสิ่งที่เป็นขอหรือเป็นหูอยู่แล้ว เช่น ธงชาติ เป็นต้น

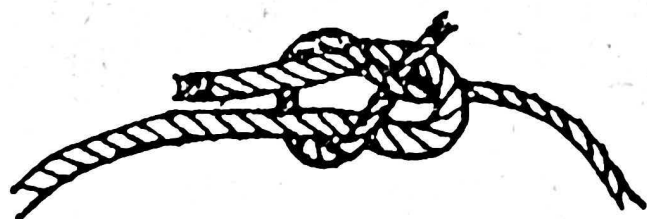
วิธีผูก

ขั้นที่ ๑ งอเชือกเส้นใหญ่ให้เป็นบ่วงสอดปลาย
เส้นเล็กเข้าไปในบ่วงโดยสอดจากข้างล่าง

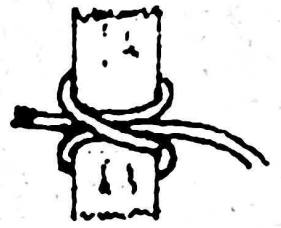

ขั้นที่ ๒ ม้วนเส้นเล็กลงอ้อมด้านหลังเส้นใหญ่
ทั้ง ๒

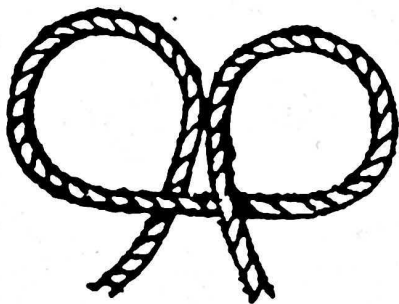

ขั้นสุดท้าย จับปลายเส้นเล็กขึ้นไปล็อกเส้นตัว
เองเป็นการชักไว้ จักเงื่อนให้แน่น
และเรียบร้อย

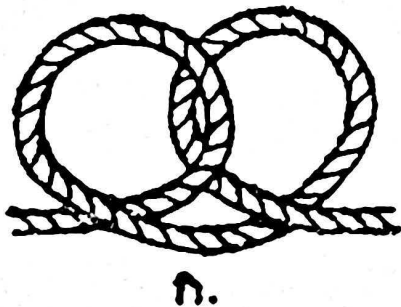
๓. เงื่อนตะกรุดเบ็ด
(Clove Hitch)

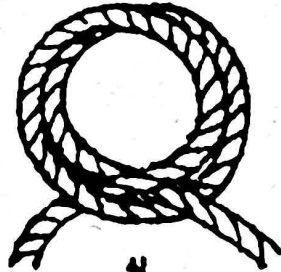
ประโยชน์ มีมากมาย นับเป็นเงื่อนหัวใจของวิชาผูกเสื่อ
เพราะใช้ผูกเงื่อนอื่น ๆ อีกหลายเงื่อน เช่น ผูกแน่น ประคบ กากบาท ฯลฯ
วิธีผูก วิธีที่ ๑ (เมื่อสามารถทำเป็นบ่วงสวมหัวเสาได้)

ขั้นที่ ๑ พับเชือกให้เป็นบ่วงสลัดกัน (ดังรูป)

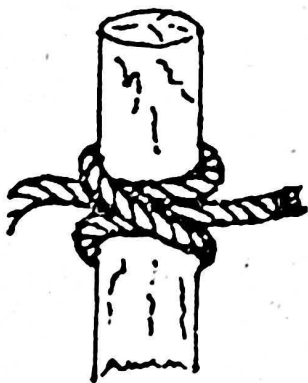

ก.

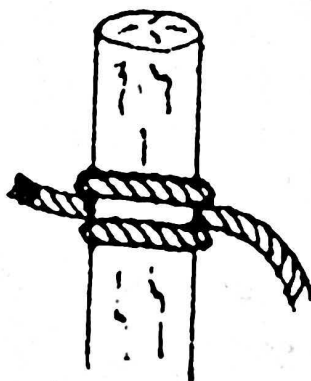

ข.

ขั้นที่ ๒ เลื่อนบ่วงให้เข้าไป
ซ้อน (รูปก.) จนทับ
กัน เป็น บ่วงเดียว
(รูป ข.)

(หน้า)

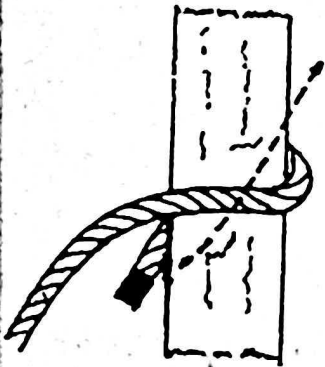
(หลัง)

ขั้นสุดท้าย นำบ่วงจากขั้นที่
๒ ข. สวมลงในเสา
แล้วดึงปลายเชือกจัด
เงื่อนให้แน่น

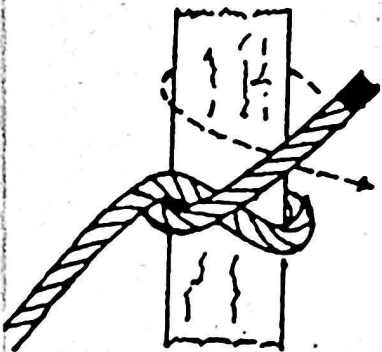
วิธีที่ ๒ (เงื่อนตระกรุดเบ็ด)

เมื่อต้องการผูกกับหลัก, เสา, ต้นไม้ ซึ่งไม่สามารถทำเป็นบ่วงไปสวมแบบวิธีที่ ๑
ได้

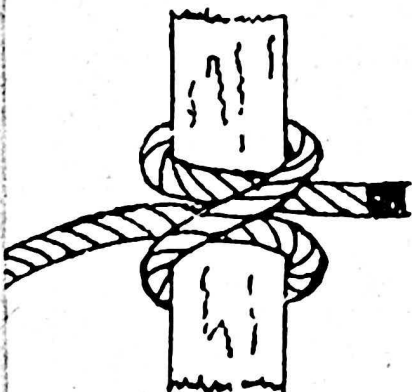
(วิธีนี้ใช้มาก ลูกเสือต้องฝึกให้คล่อง ทั้งสภาพเสาตั้งอยู่หรือคาน, พลองที่วางราบ
กับพื้น)

ขั้นที่ ๑ พาดปลายเชือกอ้อมหลักไปด้านหลังแล้ววกกลับมาด้านหน้า
ให้ปลายเชือกอยู่ที่ใต้หัวเชือก

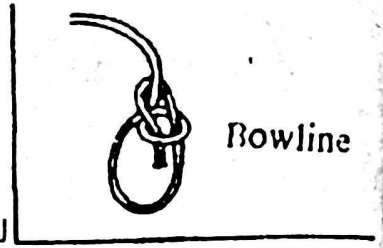
ขั้นที่ ๒ ยกปลายเชือกขึ้น พร้อมทั้งจะอ้อมหลักอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นสุดท้าย อ้อมปลายเชือกไปด้านหลังแล้ว วก กลับ มา ด้าน หน้า
ลอกตัวเอง จักเงื่อนให้เรียบร้อย

๔. เงื่อนบ่วงสายธนู

- ประโยชน์ ๑. เป็นเงื่อนที่ไม่รูดเข้าไปรัศสิ่งที่ถูก
จึงเหมาะที่จะคล้องสัตว์ไว้กับหลัก ทำให้หมุนได้รอบ
๒. ใช้เป็นบ่วงคล้องช่วยคนตกน้ำ ลากขึ้นมา จะไม่รูดเข้าไปรัศ (เวลาลาก
ต้องจับต้นคอคนตกน้ำให้หงายขึ้น เพื่อให้จุ่มพื่นน้ำ)
๓. ใช้คล้องคนหย่อนจากที่สูง หรือดึงจากที่ต่ำขึ้นที่สูง

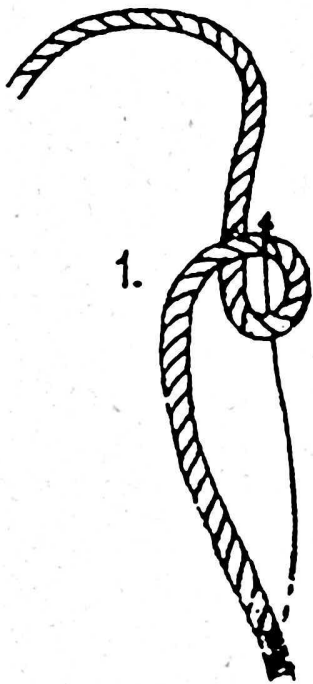
วิธีผูก วิธีที่ ๑ ทำบ่วงนอกตัว (เพื่อช่วยหรือคล้องผู้อื่น)

ขั้นที่ ๑ ชกเชือก

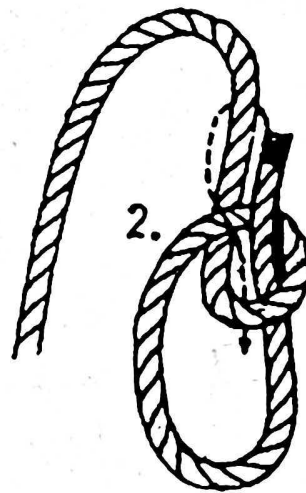
ให้เป็นบ่วงคล้าย

เลข ๖ ถือไว้ด้วย

มือข้างซ้าย

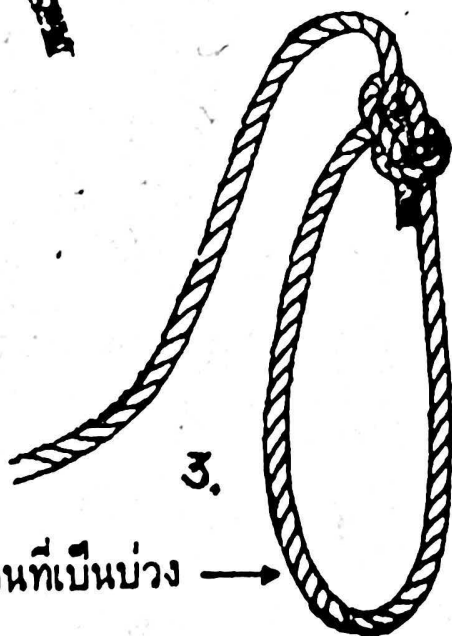

1.

2.

ขั้นที่ ๒ มือขวาจับปลาย
เชือกสอดเข้าไป ใน บ่วง
(สอดจากด้านหลัง)

3.

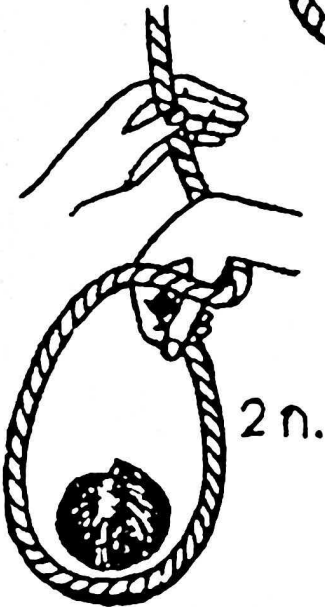
ส่วนที่เป็นบ่วง →

ขั้นสุดท้าย จับปลายเชือกอ้อมหลังตัว
เลข ๖ แล้ววกสอดปลายลงในบ่วง
หัวเลข ๖ จักเงื่อนให้แน่นและ
เรียบร้อย

วิธีที่ ๒ (เงื่อนบ่วงสายธนู) เป็นการผูกห่วงในท้าวเพื่อช่วยเหลือตัวเอง

ขั้นที่ ๑ ใช้มือซ้ายจับเชือกให้เหลือส่วนปลายเชือกประมาณ ๑ เมตร มือขวาอ้อมหลังไปจับปลายเชือกขึ้นมาจนเป็นบ่วงคล้องลำตัว ปลายเชือกอยู่บนเส้นเชือก

ขั้นที่ ๒ พลิกข้อมือขวาเข้า

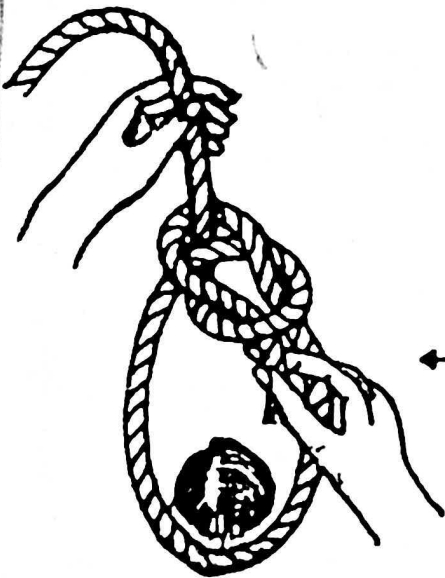
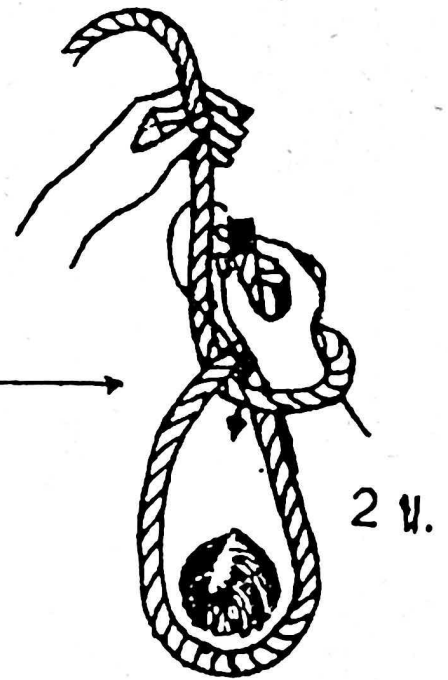
หาตัวตักเชือกจากมือ

ซ้าย (๒ ก)

จนตัวเชือกเข้าไปคล้อง

ข้อมือขวาเป็นบ่วงเลข ๖

(๒ ข.)

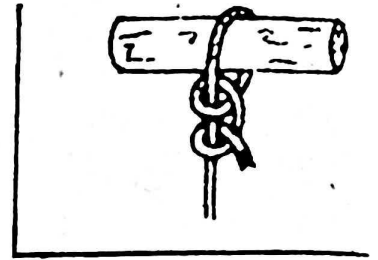
ขั้นสุดท้าย

← ปลายเชือกอ้อมลอดให้เส้นมือซ้ายแล้วดึงลงในช่องเลข ๖ ซัก

ข้อมือขวาออกจากบ่วง ๖ พร้อมกับดึงปลายเชือก มือซ้ายดึงเชือกขึ้นจักเงื่อนให้เรียบร้อย

๕. เงื่อนผูกกระหวัดไม้

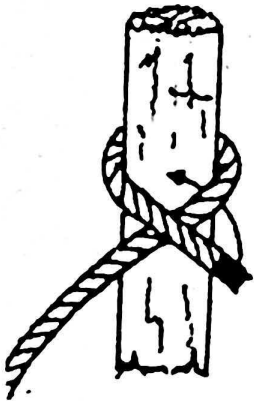
(Simple Turn and Two Half Hitch)

- ประโยชน์
๑. ใช้เป็นเงื่อนผูกสักร์, เรือ, แพ ไว้กับหลักหรือห่วง
 ๒. ใช้ในเงื่อนผูกเบ็ด โดยปัดหัวเงื่อนตะกรุดเบ็ดกับเงื่อนตะกรุดเบ็ดหลุทหรือกลาย

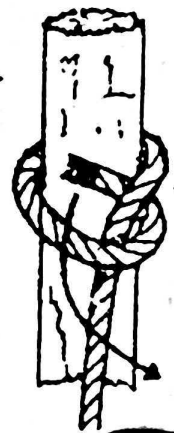
วิธีผูก

ขั้นที่ ๑ อ้อมปลายเชือกไปคล้องหลักหรือราวหรือบ่วงให้ปลายเชือกอยู่ข้างบนเส้นเชือก

ขั้นที่ ๒

สอดปลายเชือกลอดใต้เส้นเชือกเข้าไป

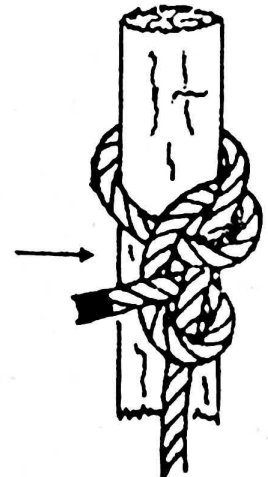

ขั้นที่ ๓ อ้อมปลายเชือกข้ามเส้นที่เป็นบ่วงและเส้นที่เป็นตัวเชือก

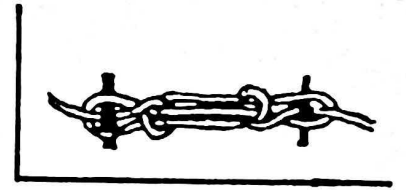
ขั้นสุดท้าย

สอดปลายเชือกลอดใต้ตัวเชือกเลยไปข้ามเส้นบ่วงจักเงื่อนให้เรียบร้อย

๖. เงื่อนผูกกร่นหรือทบเชือก

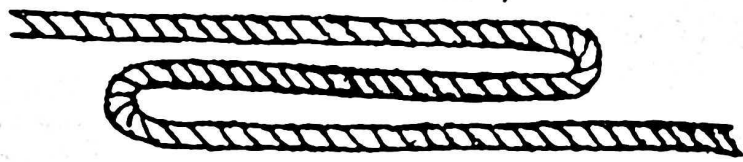
(Sheepshank)

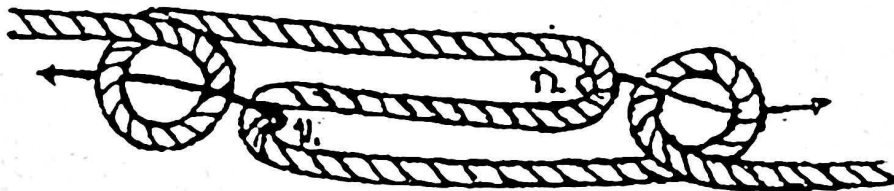
- ประโยชน์
๑. ใช้ผูกกร่นเชือกที่ชำรุดเล็กน้อย ซึ่งถ้าใช้กำลังมากอาจขาด เมื่อทบแล้ว จะให้กำลังเท่าเดิม
 ๒. ใช้ทบเชือกที่ยาวมาก ๆ ให้สั้นลงตามต้องการ

วิธีผูก

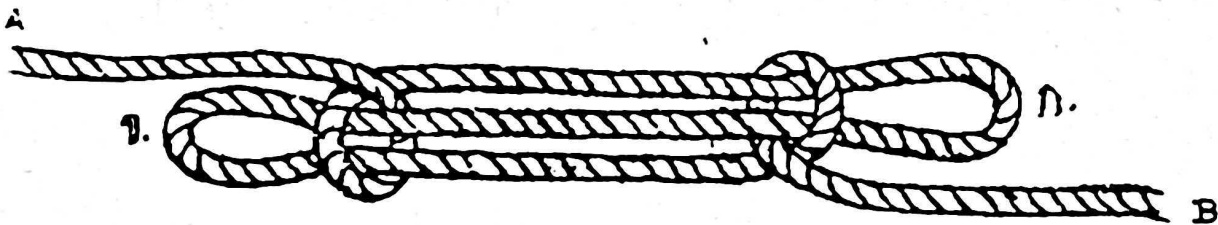
ขั้น
ขั้น ๑

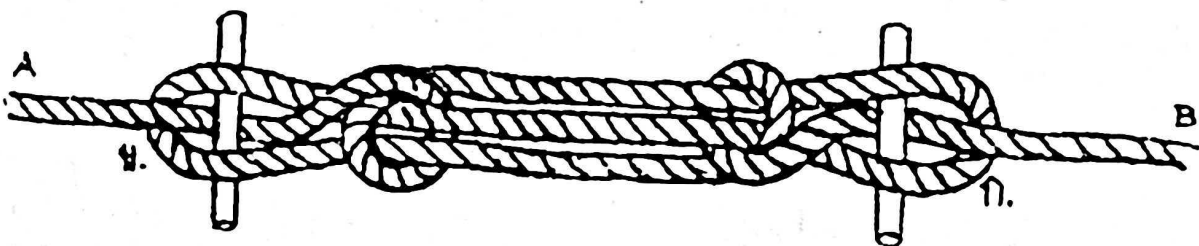
ทบเชือก
ถึงในรูป

ขั้น
ขั้น ๒ ทำส่วนปลายเชือกให้เป็นบ่วง

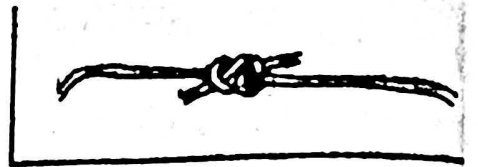
ขั้น
ขั้น ๓ ดึงบ่วง ก. และ ข. เข้าไปในหว่าง ดึง A,B ให้ตึง

ขั้น
ขั้นสุดท้าย ใช้ไม้ขีดเส้นเชือก A กับบ่วง ข. B กับบ่วง ก.

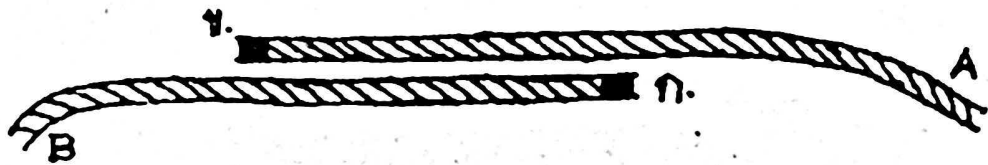
๓. เงื่อนประมง

(Fisherman's Knot)

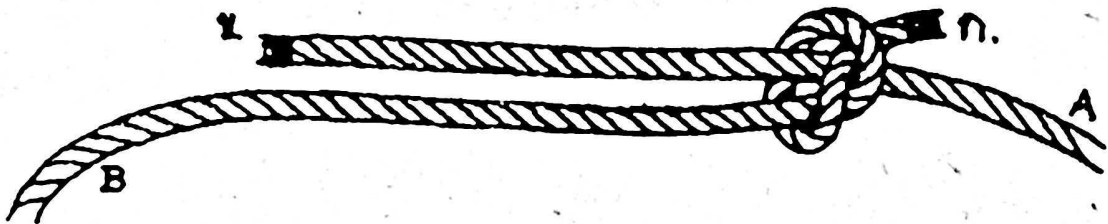

ประโขนี่ เป็นเงื่อนที่ใช้ต่อเชือกสองเส้น ขนาดเดียวกัน อย่างง่ายที่สุด และรับกำลังลาก
ได้อย่างดี บางคนเรียกว่า เงื่อนหัวล้านชนกัน

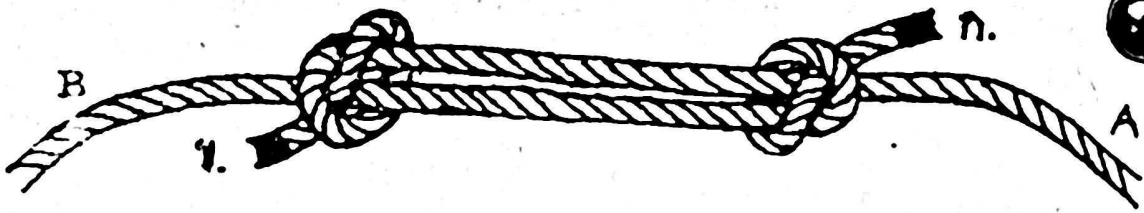
วิธีผูก

ขั้นที่ ๑ ให้ปลายเชือกซ้อนกันดังรูป

ขั้นที่ ๒ ผูกปลายเชือก ก. รอบตัวเชือก A ด้วยผูกขัดชั้นเดียวธรรมดา

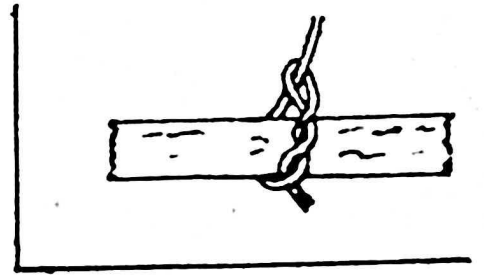

ขั้นที่ ๓ ผูกปลายเชือก ข. รอบตัวเชือก B

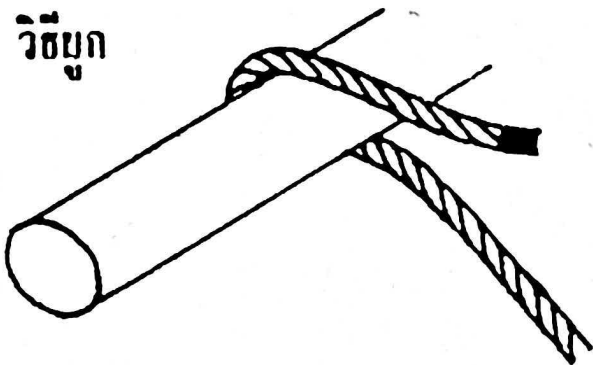
ขั้นสุดท้าย ดึงเส้นเชือก A, B ให้ปมเงื่อนเข้าไปชนกัน

๕. เงื่อผูกขุง (A Timber Hitch)

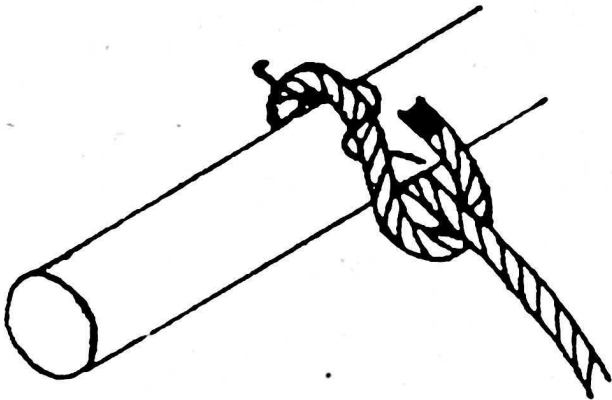

- ประโยชน์
๑. ใช้ผูกขุงหรือเสาหนัก ๆ เพื่อลาก
 ๒. ผูกสัตว์, เรือ แพ ไว้กับหลักจะยิ่งแน่นเมื่อถูกดึง
 ๓. ใช้เป็นเงื่อนเริ่มต้นในการผูกทะเลี่ยง

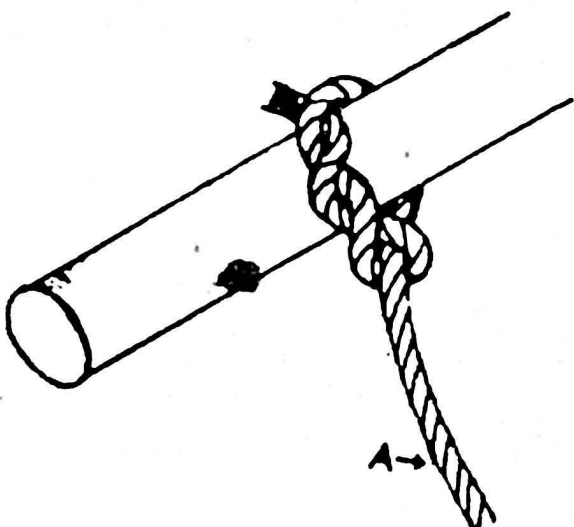
วิธีผูก

ขั้นที่ ๑ • สอดเชือกให้คล้องรอบต้นขุงหรือเสา

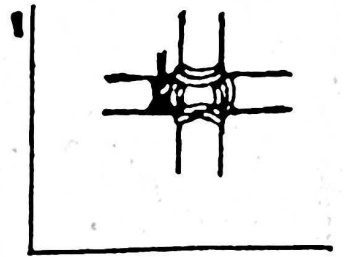
ขั้นที่ ๒ งอปลายเชือกคล้องตัวเชือก

ขั้นที่ ๓ (สุดท้าย)

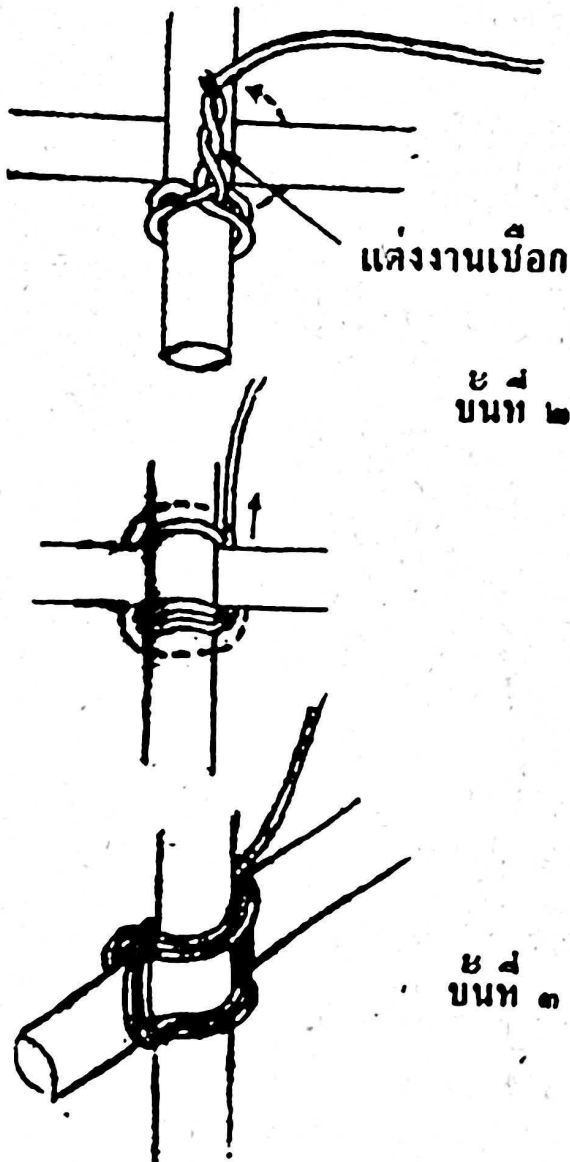
พับปลายเชือกรอบเส้นตัวเอง ๓-๔ รอบดึงตัวเชือก A ให้เงื่อนแน่น

๕. ยูกากบาท
(Square Lashing)

- ประโยชน์
๑. ใช้ผูกวางร้านในก่อสร้างตึก หรือทาสีอาคาร
 ๒. ใช้ผูกในการสร้างค่ายพัก
 ๓. ใช้ผูกในการทำรั้วหรือคอกสัตว์
 ๔. ใช้ผูกทอมือสะพาน

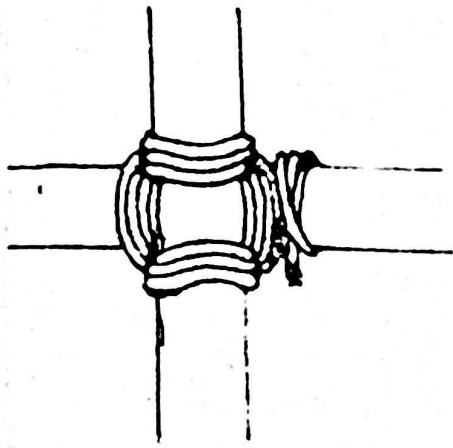
วิธีผูก วิธีที่ ๑ (แบบ Thurman และแบบ Gilwell)

ขั้นที่ ๑ ผูกเงื่อนตะกรุดเบ็ด ที่หลักอันตั้ง (อันนอนก็ได้) แล้วแต่งงาน ปลายเชือก ส่วนที่เหลือให้เข้ากันให้เรียบร้อย

ขั้นที่ ๒ อ้อมเชือกสอดใต้ไม้อันนอนทางด้านขวา ดึงให้ตึง มือ พาดข้ามอันตั้งด้านบน ลอดอันนอนด้านซ้ายขึ้นมาพาดข้ามอันตั้งด้านล่าง ลอดอันนอนด้านขวา เป็นอันครบรอบหนึ่งอย่างนี้สัก ๓-๔ รอบ ดึงให้ตึงทุก ๆ รอบ

ขั้นที่ ๓ หักล่อไก่ ก็คือการพันรอบอ้อมเงื่อนในขั้นที่ ๒ เพื่อ รัดเชือกให้ตึง จะได้ไม่รูดลง

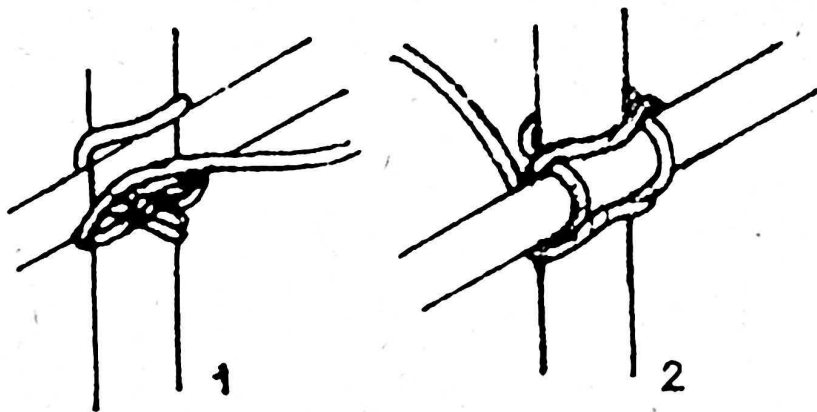

ขั้นสุดท้าย เมื่อหัดคล้องได้ ๒-๓ รอบและดึงเชือกให้ตึงแล้ว ให้จบลงด้วยเงื่อนตะกรุดเบ็ดที่ไม้อันนอนซึ่งเป็นคน และอันกับอันชน

หมายเหตุ ผู้ที่ผูกคานาที่มีลักษณะดังนี้

๑. ขึ้นต้นด้วยเงื่อนตะกรุดเบ็ดที่หลักก้านหนึ่ง
๒. แต่งงานเชือกกับปลายเชือก
๓. พันเชือกข้อมหลักทั้งสอง
๔. หักคล้องเพื่อรัดเชือกให้แน่น
๕. ลงท้ายด้วยเงื่อนตะกรุดเบ็ดที่หลักคนละก้านกับข้อ ๑.

ผูกคานาแบบ Gilwel เหมือนกันกับวิธีที่กล่าวมาแล้วข้างแต่ต้องหัดคล้องที่ ก้านเชือก

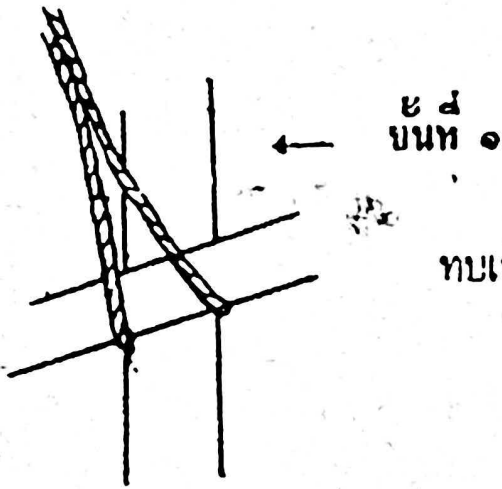

ก้านหน้า

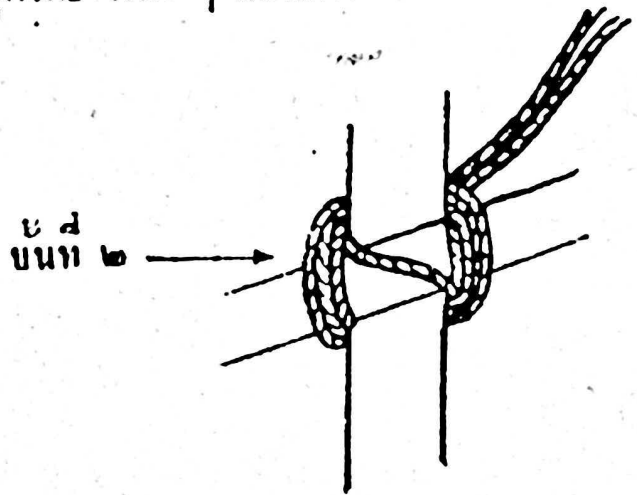
ก้านหลัง

จากรูป ๑. ขึ้นต้นด้วยเงื่อน ตะกรุดเบ็ดแล้ว แต่งงานเชือก พันข้อมหนึ่งรอบ แล้วหัดคล้อง ไม้ (รูป ๒) ทำ ๓-๔ รอบ แล้วลงท้ายด้วยตะกรุดเบ็ด

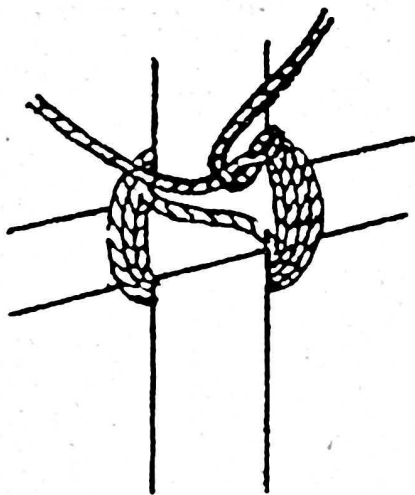
วิธีที่ ๒ มุกกากบาทญี่ปุ่น (Japanese Lashing)

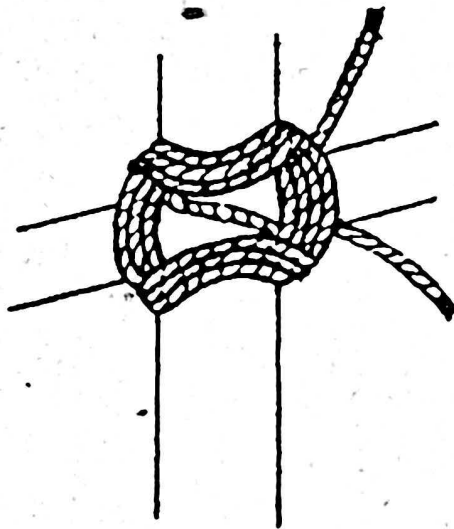
ทบเชือกที่จะผูกให้ยาวเท่า ๆ กันแล้วคล้องเข้ากับเสาค้นขึ้น

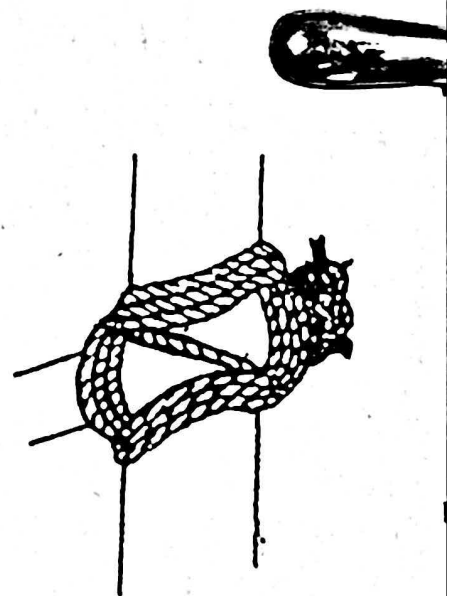
ถึงปลายเชือกที่ทบกัน พันพาด
 อ้อมเสาค้นขวางค้ำบนซ้าย อ้อม
 อันตั้งค้ำหลังเข้าค้ำบนขวา อ้อมพาด
 อันนอนค้ำเขวาลงอ้อมอันตั้งค้ำขวาล่าง กลับมาออกดำซ้ายล่าง แล้วพาดอันนอน
 ค้ำซ้ายขึ้นไปอย่างเดิม ๒-๓ รอบ

ขั้นที่ ๓ แต่งงานเชือก
 เพื่อแยกเชือกออก
 ไปหักคอไก่อ

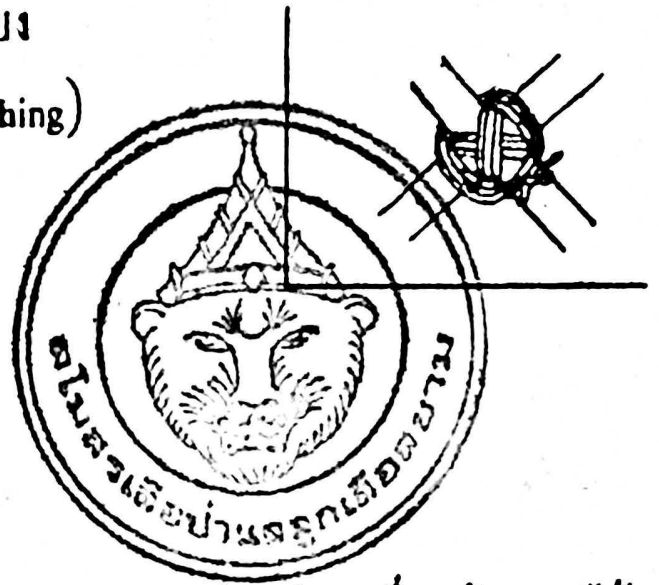
ขั้นที่ ๔
 หักคอไก่อ

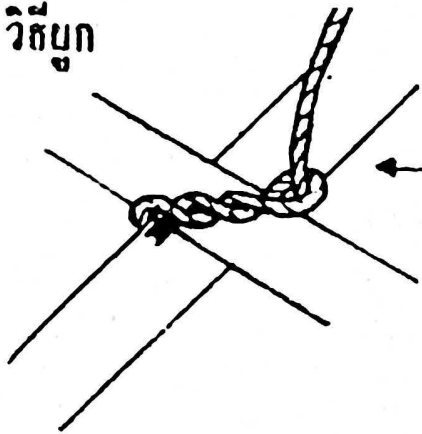
ขั้นสุดท้าย
 จบลงด้วยเงื่อน
 พิรอกที่ไม้อันนอน

๑๖. บุกทะนบง
(Diagonal Lashing)

- ประโยชน์
๑. ใช้ผูกสร้างร้านในการก่อสร้าง
 ๒. ผูกไม้ค้ำยันเสาป้องกันเสาล้ม
 ๓. ใช้ผูกทอมือเสาสะพาน

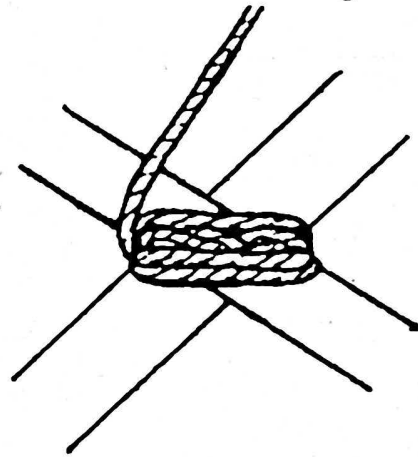

วิธีผูก

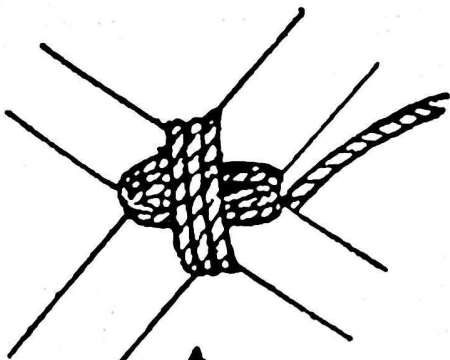

ขั้นที่ ๑ ใช้ปลายเชือกด้านหนึ่งคล้องรอบไม้เสาทั้งสองต้น และผูกด้วยเงื่อนผูกซุง

ขั้นที่ ๒

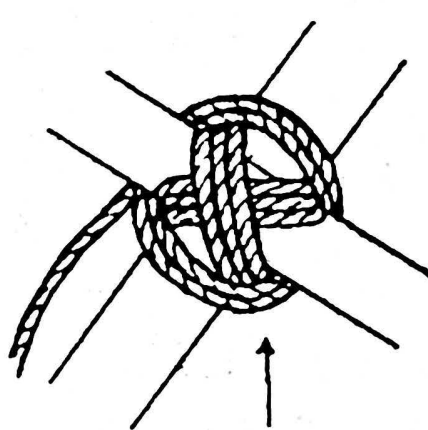

ดึงปลายเชือกลงทางขวา เพื่อให้เงื่อนแน่นแล้ว พันอ้อมรอบเสาทั้งสอง ๓-๔ รอบ

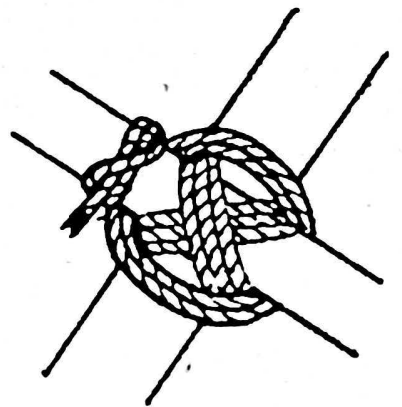
ขั้นที่ ๓

ขันตะแคงรอบเสา ทั้งคู่อีก ๓ รอบ

ขั้นที่ ๔

หักคอไก่ ๒-๓ รอบ

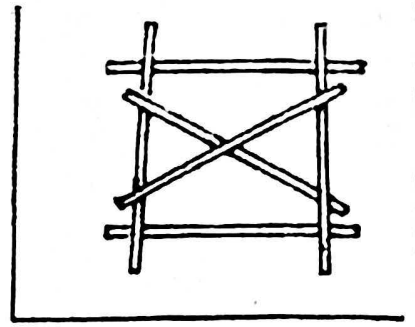

ขั้นสุดท้าย

ลงด้วยเงื่อนตะกรุดเบ็ด

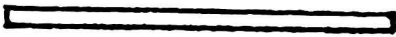
๑๑. มุกค่อมี่สะพาน
(Trestle)

- ประโยชน์ ๑. ใช้ทำค่อมี่สะพาน
๒. ใช้ทำฐานเสาตรงลอย

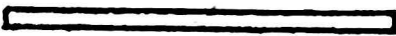

วิธีมุก เตรียมอุปกรณ์ให้ครบประกอบด้วย

๑. เสาขนาดพอสสมควร ยาวเท่ากัน ๖ คัน (เวลาฝึกใช้พลอง)
๒. เชือกมะนิลา ยาวพอสสมควร ๔ เส้น (ถ้ามุกกับพลองใช้ยาว ๓ เมตร)

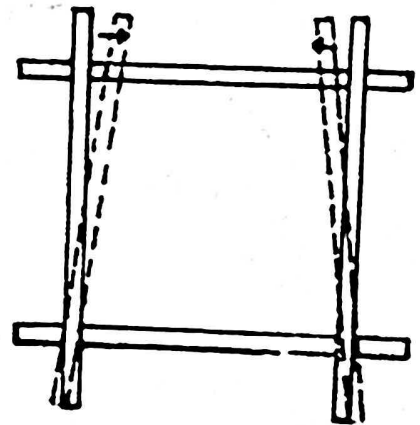

← ^๕ ^๔ ^๓ ^๒ ^๑ ^๐ ^๑ ^๒ ^๓ ^๔ ^๕ ^๖ ^๗ ^๘ ^๙ ^{๑๐} ^{๑๑} ^{๑๒} ^{๑๓} ^{๑๔} ^{๑๕} ^{๑๖} ^{๑๗} ^{๑๘} ^{๑๙} ^{๒๐} ^{๒๑} ^{๒๒} ^{๒๓} ^{๒๔} ^{๒๕} ^{๒๖} ^{๒๗} ^{๒๘} ^{๒๙} ^{๓๐} ^{๓๑} ^{๓๒} ^{๓๓} ^{๓๔} ^{๓๕} ^{๓๖} ^{๓๗} ^{๓๘} ^{๓๙} ^{๔๐} ^{๔๑} ^{๔๒} ^{๔๓} ^{๔๔} ^{๔๕} ^{๔๖} ^{๔๗} ^{๔๘} ^{๔๙} ^{๕๐} ^{๕๑} ^{๕๒} ^{๕๓} ^{๕๔} ^{๕๕} ^{๕๖} ^{๕๗} ^{๕๘} ^{๕๙} ^{๖๐} ^{๖๑} ^{๖๒} ^{๖๓} ^{๖๔} ^{๖๕} ^{๖๖} ^{๖๗} ^{๖๘} ^{๖๙} ^{๗๐} ^{๗๑} ^{๗๒} ^{๗๓} ^{๗๔} ^{๗๕} ^{๗๖} ^{๗๗} ^{๗๘} ^{๗๙} ^{๘๐} ^{๘๑} ^{๘๒} ^{๘๓} ^{๘๔} ^{๘๕} ^{๘๖} ^{๘๗} ^{๘๘} ^{๘๙} ^{๙๐} ^{๙๑} ^{๙๒} ^{๙๓} ^{๙๔} ^{๙๕} ^{๙๖} ^{๙๗} ^{๙๘} ^{๙๙} ^{๑๐๐}
 ขั้นที่ ๑ ใช้เสา ๒ คันวางขนานกันห่างกันประมาณ ๒
 ใน ๓ ของความยาวเสา

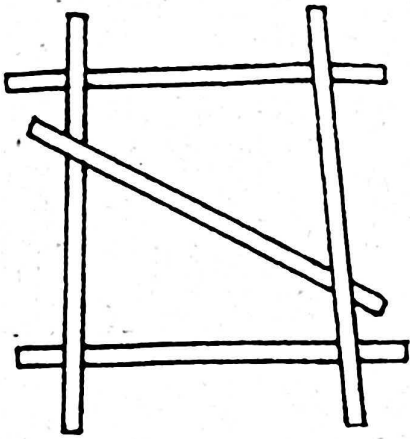

^๕ ^๔ ^๓ ^๒ ^๑ ^๐ ^๑ ^๒ ^๓ ^๔ ^๕ ^๖ ^๗ ^๘ ^๙ ^{๑๐} ^{๑๑} ^{๑๒} ^{๑๓} ^{๑๔} ^{๑๕} ^{๑๖} ^{๑๗} ^{๑๘} ^{๑๙} ^{๒๐} ^{๒๑} ^{๒๒} ^{๒๓} ^{๒๔} ^{๒๕} ^{๒๖} ^{๒๗} ^{๒๘} ^{๒๙} ^{๓๐} ^{๓๑} ^{๓๒} ^{๓๓} ^{๓๔} ^{๓๕} ^{๓๖} ^{๓๗} ^{๓๘} ^{๓๙} ^{๔๐} ^{๔๑} ^{๔๒} ^{๔๓} ^{๔๔} ^{๔๕} ^{๔๖} ^{๔๗} ^{๔๘} ^{๔๙} ^{๕๐} ^{๕๑} ^{๕๒} ^{๕๓} ^{๕๔} ^{๕๕} ^{๕๖} ^{๕๗} ^{๕๘} ^{๕๙} ^{๖๐} ^{๖๑} ^{๖๒} ^{๖๓} ^{๖๔} ^{๖๕} ^{๖๖} ^{๖๗} ^{๖๘} ^{๖๙} ^{๗๐} ^{๗๑} ^{๗๒} ^{๗๓} ^{๗๔} ^{๗๕} ^{๗๖} ^{๗๗} ^{๗๘} ^{๗๙} ^{๘๐} ^{๘๑} ^{๘๒} ^{๘๓} ^{๘๔} ^{๘๕} ^{๘๖} ^{๘๗} ^{๘๘} ^{๘๙} ^{๙๐} ^{๙๑} ^{๙๒} ^{๙๓} ^{๙๔} ^{๙๕} ^{๙๖} ^{๙๗} ^{๙๘} ^{๙๙} ^{๑๐๐}
 ขั้นที่ ๒

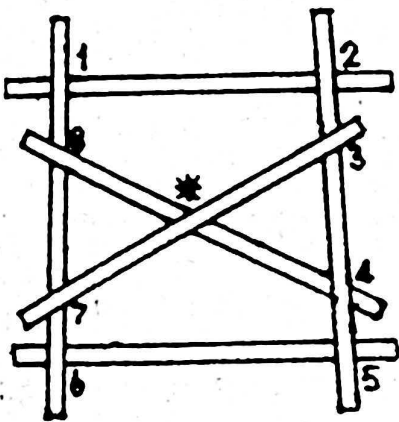
ใช้เสาอีก ๒ คัน วางทับบนเสา ๒ คันแรกให้
 เหลือปลายเสายื่นออกไปข้างละ $\frac{1}{6}$ หรือ $\frac{1}{8}$
 แล้วเอาเชือกมัดความยาวของ

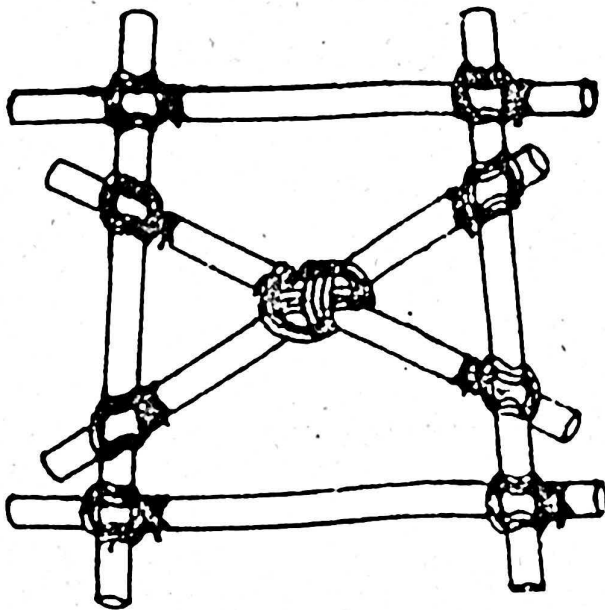
เสา ทบแบ่ง ๑๖ ส่วน เลื่อนเสาทอนบนเข้าหากันอีกข้างละ $\frac{1}{16}$ เพื่อให้ส่วน
 บนของเสาสอบเข้าหากัน (ตามแนวเส้นประ)

ขั้นที่ ๓ ใช้เสาทั้งที่ ๕ วางเฉียงก้านซ้ายพาดข้างบน
ก้านขวาตอกใต้

ขั้นที่ ๔ ใช้เสาทั้งที่ ๖ วางเฉียง พาดข้างบนทั้งซ้ายและ
ขวา แล้วใช้เชือก ผูก ที่จุด ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖,
๗ และ ๘ กว๊วย ผูกกากบาท ส่วนจุดกลาง(*)
ผูกทะแยง

ขั้นสุดท้าย

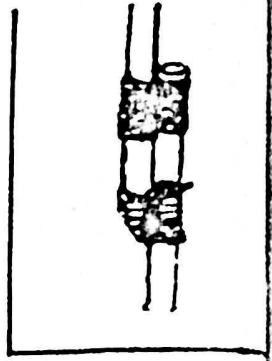
จุกรอบนอก ๘ จุก

ผูกกากบาท

จุกกลาง ๑ จุก

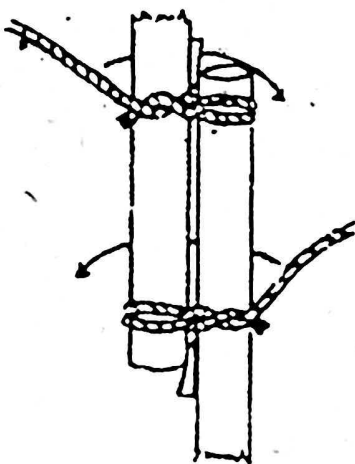
ผูกทะแยง

๑๒. บุกประกบ
(Sheer Lashing)

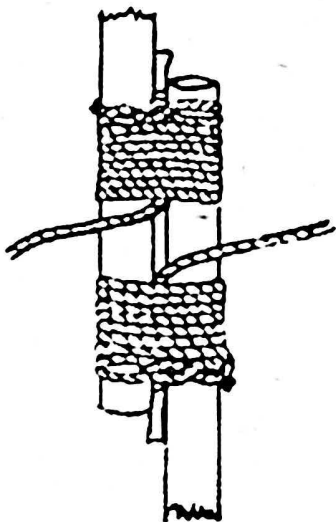
- ประโยชน์
๑. ใช้ก่อไม้หลาย ๆ ท่อนเข้าด้วยกันให้ยาว
 ๒. ใช้ผูกก่อไม้ในเคาะก่อสร้าง
 ๓. ใช้ผูกก่อพลองทำเสาตรงลอย

วิธีผูก วิธีที่ ๑ ผูกประกบ ๒ ท่อน

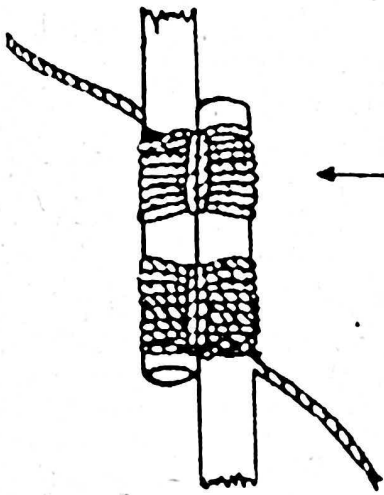

ขั้นที่ ๑ เอาไม้ที่จะก่อมาวางซ้อนขนานกัน โดยให้ปลายที่จะก่อ ซ้อนกันราว ๑ ใน ๔ หรือ ๑ ใน ๕ ของความยาวของไม้ จากนั้นเอาเชือกผูกเงื่อนตะกรุดเบ็ดที่เสาทันโกลันหนึ่ง แล้วบิดพันปลายเชือกเข้ากับตัวเชือก (แต่งงาน) ใช้ลิ่มขนาดเท่าเส้นเชือกยัดระหว่างเสา

* ตามรูป ๑ ใช้เชือก ๒ เส้น เวลาผูกจริงผูกที่ละเส้น

ขั้นที่ ๒ พันเชือกรอบไม้ทั้งสองอันให้เชือกเรียงกัน พันจำนวนรอบจนกว้างเท่ากับความกว้างของไม้ทั้งสองอันสอดเชือกเข้ากลางระหว่างไม้ทั้งสองซึ่งยังห่างกันอยู่เพราะมีลิ่มยัดไว้ เพื่อเตรียมพันหักคอไก่

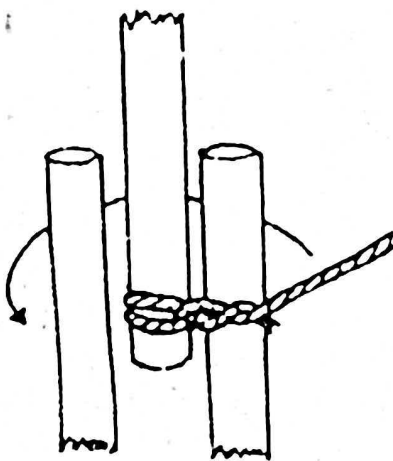

ขั้นที่ ๓ หักกอไถ่โดยสอดเชือกใน ระหว่าง ไม้ พัน รอบ
เชือกที่พันอยู่เดิมถึงลิ้นมอด รัดหักกอไถ่ให้
แน่น

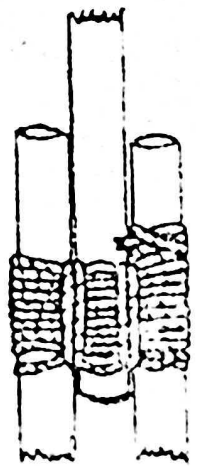

ขั้นสุดท้าย
ผูกปลายเชือกด้วยเงื่อนตะกรุดเบ็ด ที่ไม้คนละอันกับอัน
ข้างกัน

วิธีที่ ๒ ผูกประเภท ๓ ก่อน

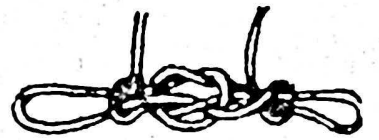

เริ่มด้วยผูกตะกรุดเบ็ดที่เสาค
ันกลาง แต่งงานเชือกแล้ว
พันรอบเสาทั้งสามให้เชือก
เรียงกัน จนกว้างเท่าความ
กว้างของเสาทั้งสามต้น
หักกอไถ่รัดเชือกจนแน่น
ลงท้ายด้วยผูกตะกรุดเบ็ด
ที่เสาคันริม เป็นอันสำเร็จ

๑๓. ^{๒๕}เงื่อนเก้าอี้

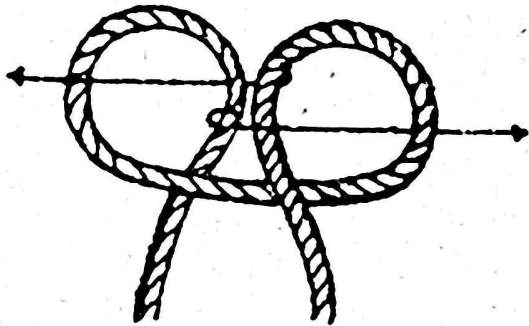
(Fireman's chair Knot)

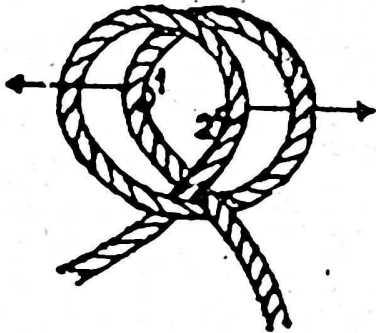
ประโยชน์ ใช้เป็นเงื่อนกู้ภัย ช่วยคนที่ติด

อยู่บนอาคาร หรือต้นไม้ โดยหย่อนลงสู่พื้นหรือช่วยลากขึ้นจากบ่อ ใช้เช่นเดียวกับบ่วงสายธนู

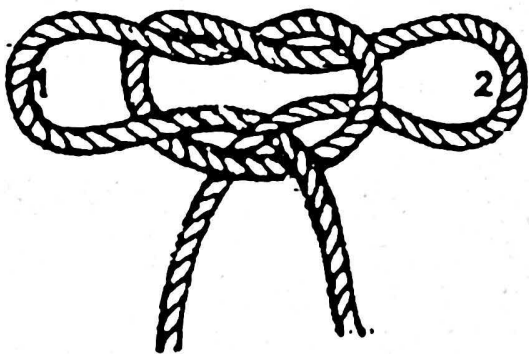
วิธีผูก

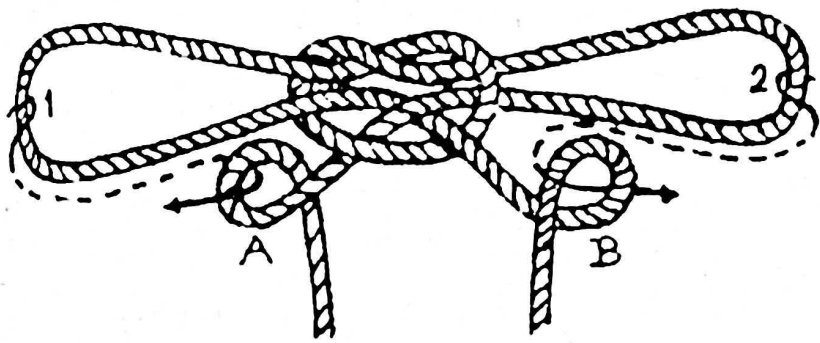
ขั้นที่ ๑ ทำเชือกให้เป็นบ่วงสลัดกันคล้ายขั้นแรกของเงื่อนตะกรุดเบ็ด

ขั้นที่ ๒ ผลักให้บ่วงเข้าไปซ้อนกัน

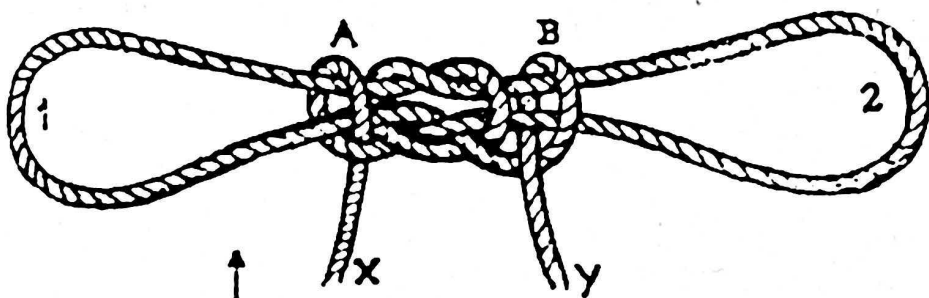

ขั้นที่ ๓ ดึงขอบบ่วง ๑ ข้าม ขอบ ๒ ลอก (ดึงพร้อมๆ กัน)

๒๘
บท ๔

ขดปลายเชือกให้เป็น บ่วง A,B เพื่อจะ
ได้ต่อบ่วง ๑ เข้าในบ่วง A และบ่วง
๒ เข้าในบ่วง B เพื่อล็อกไม่ให้เงื่อนรูดได้

ขั้นสุดท้าย และ วิธีใช้

ต่อบ่วง ๑ เข้าในบ่วง A และบ่วง ๒
เข้าในบ่วง B (พลิกดูที่บ่วง A,B ถ้าถูก
ต้องจะเป็นตะกรุดเบ็ด)

เมื่อจะใช้ ก็ต่อกเข้าเข้าไปใน
บ่วง ๑ ใช้ผ้ารองตรงขาพัน บ่วง ๒
สวมลงทางศีรษะ ลงไปคล้องรักแร้
ปลาย X,Y ทิ้งไว้ ก่อย ๆ ไรยเชือกลง
หรือกึ่งขึ้น

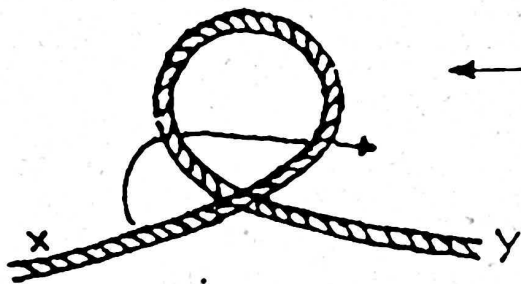
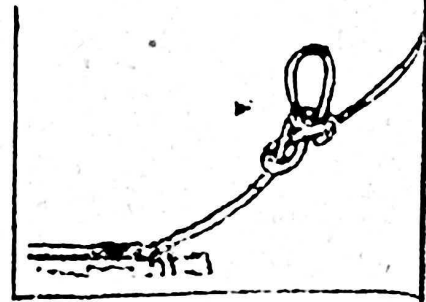

๑๔. เงื่อนคนลาก

(Manharness Hitch)

ประโยชน์ ๑. ทำบ่วงคล้องไหล่เมื่อต้องการ
ลากของหนัก ๆ

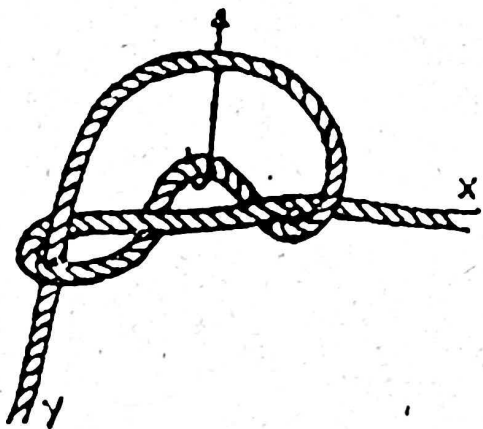
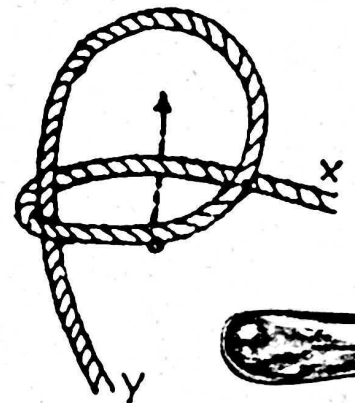
๒. ใช้ผูกลูกบันได ในการทำบันไดเชือก
วิธีผูก

ขั้นที่ ๑ ใช้สองมือจับตรงกลางเชือก.
แล้วพลิกมือขวาจนเกิด
เป็นบ่วงโดยเชือกมือ
ซ้าย (X) อยู่ข้างบน

ขั้นที่ ๒

จับเชือกด้านซ้าย (X) อ้อมก้านใต้
(ด้านหลัง) ของบ่วง

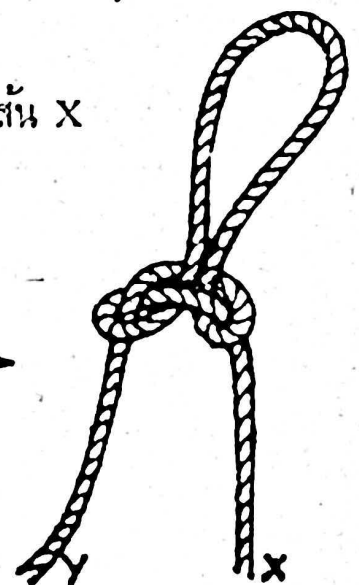

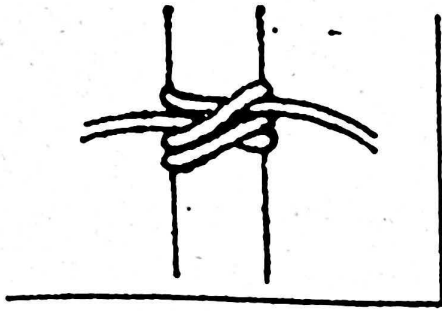
ขั้นที่ ๓

ดึงขอบบ่วงล่างสอดใต้เส้น X

ขั้นสุดท้าย

ดึงขอบบ่วงล่าง (จากขั้นที่ ๓) ซ้ำขอบ
บ่วงบน ดึงและจัดเงื่อนให้เรียบร้อย

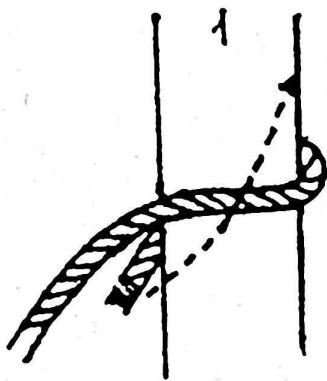

๑๕. **พื่อนตะกรุดเบ็ดสองชั้น**
(Rolling Hitch)

ประโยชน์

มีเช่นเดียวกับเงื่อนตะกรุดเบ็ดชั้นเดียวแต่แน่นกว่า

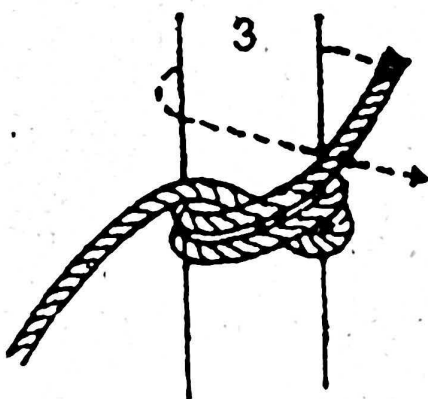
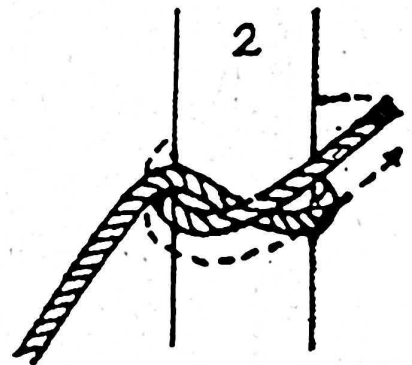
วิธีผูก

ขั้นที่ ๑

พาดปลายเชือกอ้อมไปด้านหลังเสาปลายเชือกกลับมาลอดใต้
เส้นเชือก

ขั้นที่ ๒

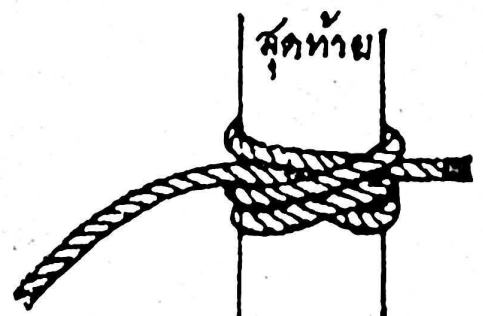
ยกปลายเชือกขึ้นพร้อมที่จะ
อ้อมอีกรอบหนึ่ง

ขั้นที่ ๓

พันอ้อมตามขั้นที่ ๒ อีก ๑ รอบ

ขั้นสุดท้าย ปลายเชือกอ้อมเสา
ไปอีกรอบหนึ่งแล้ววกมาข้างหน้า
สอดตัวเองจกเงื่อนให้เรียบร้อย

การแทงเชือก

(Splice)

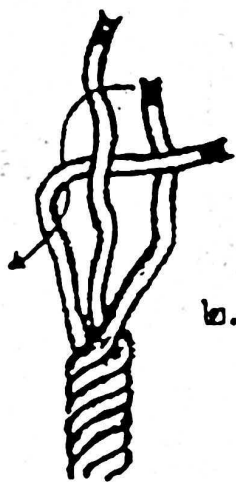
การแทงเชือก (Splice) มีหลายแบบหลายวิธีตามแต่จะนำไปใช้ประโยชน์ สำหรับในหลัก
สูตรลูกเสือเอก กำหนดไว้ ๓ แบบ ดังนี้

๑. การแทงปลายเชือก

(Back Splice)

ประโยชน์ ใช้ตัดปลายเชือกป้องกันปลายเชือกลุ่ย

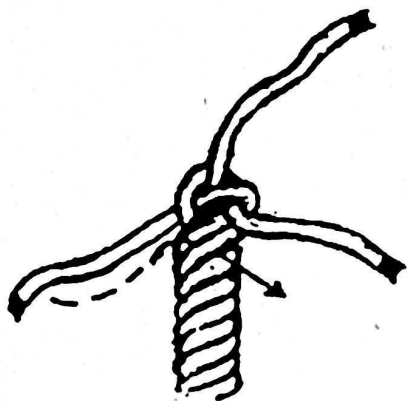
วิธีแทง

๑. คลี่เกลียวเชือกออกยาวพอควร
แล้วพันหัวเชือกทุกเกลียวกันลุ่ม

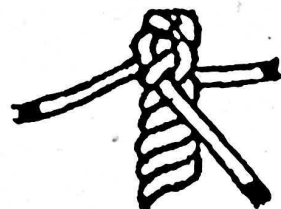

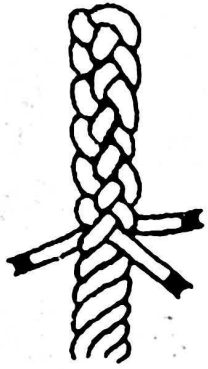
๒. จับเส้นซ้ายเข้าด้านหลังเส้น
กลาง และอยู่ด้านหน้าเส้นขวา

๓. จากรูป ๒
อ้อมเส้นขวามือ
เข้าด้านหน้าเส้น
กลางวกตลอดใต้
เส้นซ้ายมือ รูดเข้า
ไปจนชิดกันเป็นปม

๔. สอดปลายเชือกลงขัดกับตัวเชือก
เส้นเว้นเส้น โดยคลายเกลียวตัว
เชือกให้สอดง่ายด้วยการหมุนเส้น
เชือก

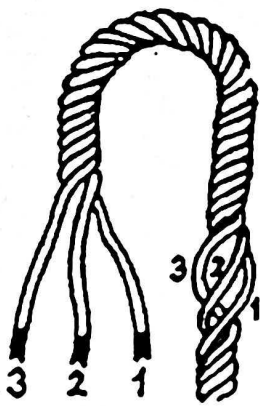

ขั้นสุดท้าย ลอกปลายเชือกทั้ง ๓ รัชเส้นเว้นเส้นลงไปเรื่อย ๆ จนได้
 ท่อนยาวพอสมควร ก็ตัดปลายเล็กทั้ง ๓ ออกบิดเกลียวให้
 เชือกแน่น

๒. การทำบ่วงปลายเชือก (Eye Splice)

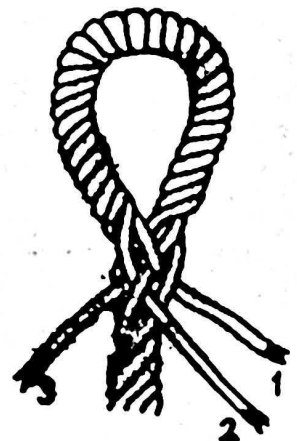
ประโยชน์ ใช้แทงทำปลายเชือกให้เป็นบ่วง เมื่อต้องการบ่วงดวารที่ปลายเชือก
 วิธีแทง

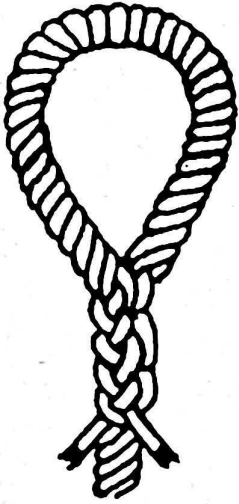

ขั้นที่ ๑ คลายเกลียวหัวเชือก แล้วพันหัวทุกเกลียวกัน
 ลุ่ย หมุนเชือกคลายเกลียวที่ตัวเชือก

ขั้นที่ ๒

ลอกปลายเชือกเข้าไปใน ตัวเชือกสอกอย่าให้ซ้ำช่อง
 เกียวกัน (จากรูป ๑) ๑ สอก ๑, ๒ สอก ๒ ๓ สอก ๓

ขั้นสุดท้าย

สอดปลายเชือกทั้ง ๓ ซักสวนทิศทาง กับเกลียว ทัว เชือก
เส้นเว้นเส้น ลงไปเรื่อยๆ จนพอสมควร แล้วบิดเกลียว
กันให้แน่นตัดปลายเส้นเชือกทั้ง ๓ ทิ้ง

๓. การต่อเชือก

(Short Splice) and (Long Splice)

ประโยชน์ ใช้แทนต่อเชือก ๒ เส้น เข้าเป็นเส้นเดียวกัน (แต่เกิดปมใหญ่ร้อยเข้ารูร้อยไม่
ได้) ต้องต่อยาวจึงจะร้อยรอดได้

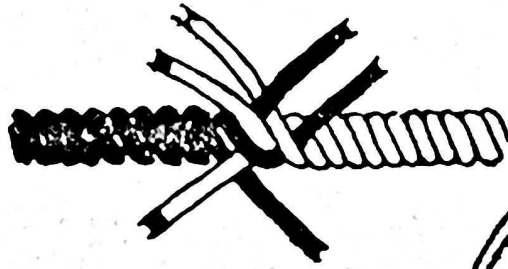
วิธีแทง วิธีที่ ๑ แทนต่อสั้น (Short Splice)

๕๘
บันทึก •

กลายเกลียวหัวเชือกทั้งสอง วนหัวเกลียวกันดูย ใช้เชือกเล็ก ๆ ผูกที่ทัวเชือก
กันเกลียวกลายออก นำหัวเกลียวเชือกของทั้งสองเส้น เข้าประสานสลับกัน เส้น
เว้นเส้น

๕๘
บทที่ ๒

มัดเกลียวเชือกทั้งสองเข้าด้วยกัน แล้วเชือกเส้นที่ ๑ และ ๒ ของสายเชือกที่ ๑
ปลายเชือกเข้าไปในอีกเส้นหนึ่ง ซักกันเส้นไว้

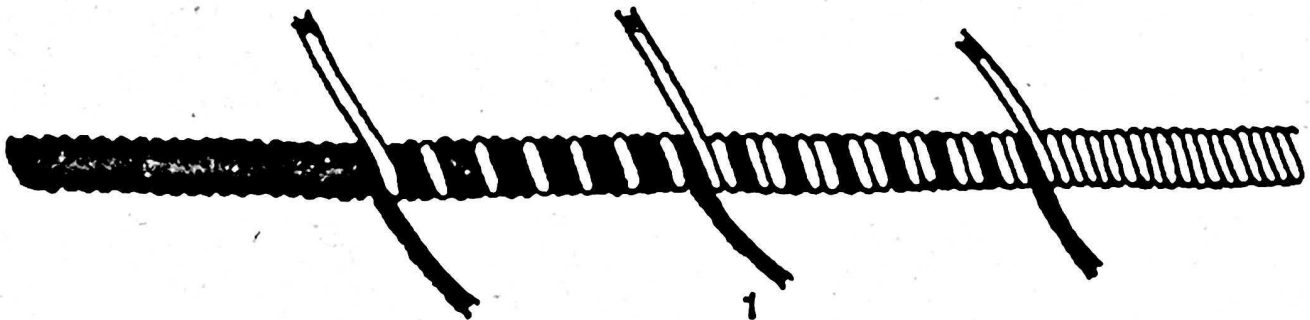
๕
ขั้นสุดท้าย

สอดปลายเชือกเข้าไปในเกลียวเชือกของเส้นตรงข้าม เส้นไว้เส้น จนมากพอ
สมควร ตัดปลายเส้นเชือกทั้ง ๕ เส้นทิ้ง บิดพันเกลียวให้แน่น

วิธีที่ ๒ แหงต่อยาว (Long Splice)

เป็นการต่อที่ทำให้ขนาดเชือกเท่าเดิม ร้อยเข้ารูรอดได้

2

อธิบายการต่อยาว การต่อยาวมีหลายวิธี ที่ยกมานี้ เป็นวิธีที่ค่อนข้างง่าย

๑. กลีบปลายเชือกออก ให้เกลียวทั้ง ๓ กลายจากกันประมาณ ๒ ฟุตทั้งสองเส้น ตัดเกลียวหนึ่งออก 1½ ฟุตเกลียวสองก็ออก ๔ นิ้ว เกลียวสามไม่ต้องตัด นำเชือกทั้งสองเข้าขวนเกลียวเพื่อประสานเป็นเส้นเดียวกัน โดยเส้นยาวชนเส้นสั้นของอีกเส้นหนึ่ง เหลือปลายไว้ ดังรูป ๑
๒. สอดปลายเส้นส่วนที่เหลือ เข้าไปขัดไว้ให้เกลียวเชือก ดังรูป ๒ แล้วตัดปลายทิ้ง

หมายเหตุ การแทงเชือกนั้น มีหลักอยู่ว่า

๑. ให้สวย
๒. ให้แน่น

จบ การหลักสูตรเรื่องเงื่อนของลูกเรือสำราญและลูกเรือสามัญ ทรี, โท, เอก

กฎของลูกเสือ

กฏของลูกเสือสำรอง

ข้อ ๑ ลูกเสือสำรองทำตามลูกเสือรุ่นพี่

ข้อ ๒ ลูกเสือสำรอง ไม่ทำตามใจตนเอง

กฏของลูกเสือ สามัญ สามัญรุ่นใหญ่ และวิสามัญ

ข้อ ๑ ลูกเสือมีเกียรติ เชื่อถือได้

ข้อ ๒ ลูกเสือมีความจงรักภักดี ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และซื่อตรงต่อผู้มีพระคุณ

ข้อ ๓ ลูกเสือมีหน้าที่กระทำตนให้เป็นประโยชน์และช่วยเหลือผู้อื่น

ข้อ ๔ ลูกเสือเป็นมิตรของคนทุกคน และเป็นพี่น้องกับลูกเสืออื่นทั่วโลก

ข้อ ๕ ลูกเสือเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย

ข้อ ๖ ลูกเสือมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์

ข้อ ๗ ลูกเสือเชื่อฟังคำสั่งของบิกามารกา และผู้บังคับบัญชา ทั่วความเคารพ

ข้อ ๘ ลูกเสือมีใจร่าเริง และไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก

ข้อ ๙ ลูกเสือเป็นผู้มีชัยศักดิ์

ข้อ ๑๐ ลูกเสือประพฤติชอบ ทั่ว กาย, วาจา, ใจ

คำปฏิญาณของลูกเสือสำรอง

- ข้อ ๑ ข้าจะจงรักภักดี ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ข้อ ๒ ข้าจะยึดมั่นในกฎของลูกเสือสำรอง และบำเพ็ญ
ประโยชน์ต่อผู้อื่นทุกวัน

คำปฏิญาณของ ลูกเสือสามัญ สามัญรุ่นใหญ่ และวิสามัญ

- ข้อ ๑ ข้าจะจงรักภักดี ต่อ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ข้อ ๒ ข้าจะช่วยเหลือผู้อื่นทุกเมื่อ
- ข้อ ๓ ข้าจะปฏิบัติตามกฏของลูกเสือ

กตិพจน์ ของลูกเสือทั่วไป

“เสียชีพอย่าเสียสัตย์”

กติพจน์ ของ ลูกเสือสำรอง

“ทำดีที่สุด”

กติพจน์ ของ ลูกเสือสามัญ

“จงเตรียมพร้อม”

กติพจน์ ของ ลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

“มองไกล”

กติพจน์ ของลูกเสือ วิสามัญ

“บริการ”

กาลเวลาเป็นศัตรูที่สำคัญที่สุดขององค์ความรู้ที่ถูกบันทึกลงในกระดาษ
เวลานี้การจัดเก็บเอกสารเหล่านั้นในรูปแบบไฟล์ดิจิทัลจึงเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการ
ต่ออายุขององค์ความรู้อันแสนมีค่าเหล่านั้น

ผมจึงอยากเชิญชวนให้ทุกท่านมีเอกสารทางการลูกเสือที่ถูกจัดเก็บใน
รูปแบบกระดาษทำการคัดสำเนาและเก็บรักษาในรูปแบบไฟล์ดิจิทัลอีกทาง
หนึ่ง เพื่อให้เอกสารเป็นแหล่งความรู้แก่คนรุ่นหลังสืบไป

นทพ.พงศ์บุญย์ หิรัญเจริญนนท์

โทรศัพท์ : 089-988-9852

Facebook : Phongboon Hirancharoennon

E-mail : Phongboon.H60@rsu.ac.th

